SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 117, ЧИСЛО 45, П'ЯТНИЦЯ, 5 ЛИСТОПАДА 2010 РОКУ 1893 Vol. 117, No. 45, FRIDAY, NOVEMBER 5, 2010 $1.00

Прем'єр Канади стурбований політичним становищем в Україні

Прем'єр-міністер Канади Стівен Гарпер (зліва) під час покладання квітів до пам'ятника Тарасові Шевченкові у Львові, 26 жовтня.
Фото: Office of the Prime Minister of Canada

ЛЬВІВ. – Прем'єр-міністер Канади Стівен Гарпер, як уже повідомляла „Свобода" (ч. 44), у межах офіційної поїздки в Україну 26 жовтня відвідав Львів. З ним були Посол України в Канаді Ігор Осташ, представники канадської влади та українсько-канадської громадськости, зокрема три члени Парляменту Канади українського походження – Джеймс Безан і Марк Варава від Палати громад та сенатор Рейнел Андрейчук, а також 10 представників українських організацій, серед яких президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій та члени Ради директорів СКУ, президент Конґресу Українців Канади Павло Ґрод і Зенон Потічний.

Є. Чолій звернувся до С. Гарпера з проханням наголосити, що Канада і далі буде сприяти зміцненню демократії в Україні , звернути увагу на порушення в Україні людських прав і основних свобод та впровадження в засобах інформації цензури, а також на питання Голодомору 1932-1933 років як геноциду українського народу.

Під час перебування у Львові С. Гарпер поклав квіти до пам'ятника

(Закінчення на стор. 3)

В Україні відбулися місцеві вибори
Партія Реґіонів – на першому місці

КИЇВ. – 31 жовтня в Україні відбулися вибори до місцевих рад. Як свідчать попередні результати, голосування відбувалося за низької активности виборців. Остаточні висліди Центральна виборча комісія пообіцяла оприлюднити в найближчі дні, а до 10 листопада узагальнити весь хід цих виборів.

Покищо влада, опозиція та засоби масової інформації використовують у своїх коментарях результати екзит-полів.

За даними соціологічної служби

(Закінчення на стор. 3)

Під час голосування 31 жовтня в селі Дитятки, Київська область.
Фото: УНІАН

Заява уряду США щодо місцевих виборів в Україні

Попередні повідомлення від спостерігачів за виборами вказують, що місцеві вибори в Україні 31 жовтня не відповідали рівневі відкритости і чесности, встановленому останніми президентськими виборами, що відбулися раніше у цьому році.

Вітчизняні і міжнародні місії спостереження, перш за все ті, що організовувалися поважаною позапартійною українською мережею „Опора", повідомили про численні процедурні порушення у день виборів. У той час, як спостерігачі визнали покращення точности списків виборців порівняно з президентськими перегонами, вони вказали і на такі недоліки, як недостатнє підготування членів виборчих комісій, що сприяли процедурним порушенням і організаційним проблемам.

Джерелом проблем у день голосування спостерігачі та міжнародні експерти називають закон України про вибори, ухвалений у липні. Деякі ускладнення, створені новим законом, такі, як унеможливлення участи нових партій, були полегшені або усунуті завдяки змінам, ухваленим на вимогу Президента Віктора Януковича у вересні. Проте інші аспекти законодавства й передвиборчих правил і процедур ставали на заваді внесення певних кандидатів у бюлетені для голосування, дозволяли застосування адміністративного ресурсу під час виборчої кампанії, створювали дисбаланс у складі виборчих комісій, ускладнювали процедури реєстрації та голосування.

Президент В. Янукович визнав необхідність приведення виборчого законодавства у відповідність до міжнародних стандартів, спираючись на процес консультацій. Сполучені Штати готові допомагати Україні з реформою виборчого кодексу.

Посольство США в Україні
3 листопада

Республіканці мають успіх на виборах у США

ВАШІНҐТОН. — Через два роки після тріюмфальної перемоги Барака Обами на президентських виборах демократи зазнали значних втрат 2 листопада на виборах до Конґресу. Згідно з прогнозами та попередніми даними, більшість у нижній палаті американського парляменту здобули республіканці. Демократам прогнозують втрату 50-60 місць з загалу 435 місць у нижній палаті парляменту. Так само і в Сенаті очікуються втрати, хоча більшість збереглася за табором демократів.

Такий результат виборів може означати зміну акцентів у внутрішній політиці країни, натомість зовнішньополітичний курс США, як прогнозують експерти, суттєвих змін не зазнає, адже він і надалі залишатиметься прероґативою Президента.

Ще одним болючим ударом для Б. Обами стали підсумки виборів у штаті Ілиной, де він раніше був сенатором. Це крісло здобув кандидат від республіканців

(Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Указ про відзначення 20-ої річниці відновлення незалежности України

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович 1 листопада підписав указ про відзначення 20-ої річниці відновлення незалежности України. Відповідно до указу, належну організацію відзначення на державному рівні 20-ої річниці відновлення незалежности України визначено одним з першочергових завдань органів виконавчої влади у 2011 році. Президент розпорядився утворити Координаційну раду з питань підготування та відзначення 20-ої річниці відновлення незалежности України. Кабінет міністрів має розробити плян заходів з підготування та відзначення 20-ої річниці відновлення незалежности України. *(ЗІК)*

Закон про мови можуть ухвалити після виборів

КИЇВ. — Голова Адміністрації Президента України Сергій Льовочкін припускає, що закон про мови буде ухвалений після місцевих виборів. „Абсолютно логічною виглядає позиція депутатів – авторів цього законопроєкту – перенести розгляд питання на післявиборчий період, щоб всі ухвалювали рішення з холодною головою. Але якщо ми ухвалили рішення, що Україна має євроінтеґраційні амбіції, то ми маємо адаптувати европейське законодавство. Так що в тому чи іншому вигляді, але закон ухвалять", – сказав С. Льовочкін. Він також наголосив, що Президент України Віктор Янукович „виступав і виступає за імплементацію Европейської хартії реґіональних мов". 7 вересня у Верховній Раді був зареєстрований проєкт закону про мови в Україні. Автори документу – провідник фракції Партії реґіонів Олександер Єфремов, провідник фракції Комуністичної партії України Петро Симоненко та член фракції бльоку Володимир Литвина Сергій Гриневецький – пропонують закріпити за українською мовою статус державної, а російській надати вільне функціонування практично в усіх сферах діяльности. *(Радіо „Свобода")*

Офіційна візита Президента Азербайджану

КИЇВ. — В Україні 28 жовтня перебував Президент Азербайджану Ільхам Алієв, який поклав квіти до могили невідомого вояка та вшанував пам'ять жертв Голодомору. Під час офіційної візити І. Алієва обговорено питання двосторонньої співпраці. Значну увагу приділено торговельно-економічним взаєминам. Також обговорено спільні проєкти в енерґетиці, машинобудуванні та військово-технічній галузі. *(„5-канал")*

Нові умови вступу до університетів в 2011 році

КИЇВ. — Умови вступу до вищих навчальних закладів на 2011 рік представив громадськості 2 листопада міністер освіти і науки Дмитро Табачник. Прийняття документів розпочнеться з 1 липня і триватиме цілий місяць. Задля прискорення процесу абітурієнти тепер зможуть реєструватися на участь у вступній кампанії в електронному режимі, а вже потому подавати паперові документи. Як і торік, дозволяється вступати одночасно у п'ять вищих навчальних закладів на три спеціяльности в кожному. На кожну з них прийматимуть не більше 25 відс. пільговиків. Абітурієнтів заохочуватимуть вступати на природничо-математичні та інженерно-технічні спеціяльності – тим, хто обере собі такий фах, докинуть до набраних точок – ще 20. Додадковими точками віддячать також переможцям та нагородженим четвертого етапу Всеукраїнських олімпіяд та конкурсів Малої академії наук. Вони братимуть участь у зовнішньому незалежному оцінюванні на рівні з усіма, однак, їм додаватимуть бонуси. Крім того, Міністерство освіти і науки України запровадило обов'язковий іспит з чужоземної мови при вступі у маґістратуру. Це нововведення було зроблено у зв'язку з тим, що, кожен майбутній науковець має володіти хоча б однією чужоземною мовою. *(„5-канал", УНІАН)*

Підводний човен „Запоріжжя" увійде до складу ВМС

КИЇВ. — „У травні 2011 року підводний човен „Запоріжжя" має увійти до бойового складу Військово-морських сил України", – заявив 2 листопада начальник штабу, перший заступник командувача, контр-адмірал Юрій Ільїн. У грудні розпочнуться швартові випробування підводного човна, а в травні 2011 року проведуть ходові випробування. З кінця вересня до середини жовтня група офіцерів з підводного човна „Запоріжжя" пройшла стажування на підводному човні російської Чорноморської фльоти „Алроса". Підводний човен „Запоріжжя" було спущено на воду в Ленінграді у 1970 році. Україна отримала підводний човен під час поділу Чорноморської фльоти. *(„Кореспондент")*

В Україні відбувся Фестиваль грузинської культури

КИЇВ. — 30 жовтня відбувся Фестиваль грузинської культури в Україні, який проводився в рамках концепції ЮНЕСКО „Про охорону та заохочення форм культурного самовираження". Метою фестивалю було ознайомлення українського суспільства та міжнародної спільноти з досягненнями грузинської культури, традиціями та мистецькими надбаннями грузинського народу. До участи в проєкті були запрошені відомі грузинські та українські письменники і митці. Проведено виставки грузинських художників, де можна було ознайомитись з творчістю Давида Шарашидзе, Темо Свірелі, Бадрі Губіанурі, які продемонструють різні моделі художньої творчости – від абстрактної форми до модерних тенденцій у фігуративному мистецтві. Учні Київського грузинського культурно-освітнього центру під час фестивалю представляли театралізовану виставу „Голуб миру". *(„День")*

Д. Табачник обіцяє підтримувати конкурс ім. П. Яцика

КИЇВ. — Міністерство освіти й науки України не відмовляється від підтримки Міжнародного конкурсу знавців української мови ім. Петра Яцика, заявив 2 листопада міністер освіти й науки Дмитро Табачник. Конкурс, який проводить Ліґа українських меценатів, розпочнеться 9 листопада. Водночас міністер освіти додав, що конкурс „має свої проблеми": „Протягом останніх років Ліґа українських меценатів чомусь намагалася перекласти фінансування конкурсу на Міністерство освіти. Однак, у державному бюджеті на це коштів немає. Ми можемо підтримувати лише організаційно". Цього року конкурс буде проводитися безпосередньо Ліґою українських меценатів, за погодженням Міністерства освіти і науки України. *(Радіо „Свобода")*

Модернізація української ГТС буде обговорена в Брюселі

КИЇВ. — „Питання модернізації української газотранспортної системи (ГТС) буде обговорене в Брюселі 22 листопада у форматі „Україна- Европейський Союз-Росія", – заявив 29 жовтня прем'єр-міністер України Микола Азаров. Це буде перша тристороння зустріч, яка повинна дати відповідь, якими темпами, якими силами, якими ресурсами і з участю яких сторін здійснюватиметься модернізація ГТС. Під час візити М. Азарова до Брюселю 13-14 жовтня Европейська комісія погодилася з пропозицією України щодо проведення тристоронньої зустрічі „Україна-ЕС-Росія з обговорення питання про модернізацію української ГТС. Цю зустріч плянується провести на рівні міністрів енерґетики України Юрія Бойка і Росії Сергія Шматка, з участю Єврокомісара з питань енерґетики Европейського союзу Ґінтера Етінґера. *(УНІАН)*

Звернення проводу ОУН(б) до виборців України

КИЇВ. — 26 жовтня провід ОУН(б) видав заклик до виборців України, у якому, зокрема сказано: „Представники антиукраїнських сил прагнуть узурпувати органи місцевого самоврядування шляхом шантажу, підкупу і фальсифікацій. Режим Віктора Януковича – це триголовий дракон: антиукраїнський, антинародний, антилюдський. Влада проводить антинаціональну політику, попирає елементарні людські права. В умовах реальної небезпеки тотального захоплення влади кримінальними кланами на місцях ОУН закликає протидіяти спробам фальсифікації народного волевиявлення, проголосувати за представників українських патріотичних сил. Виборчий бюлетень стає зброєю, доступною кожному громадянинові". *(Провід ОУБ(б))*

А. Садового переобрано посадником Львова

ЛЬВІВ. — Чинний посадник Львова Андрій Садовий, якого за попередніми результатами виборів 31 жовтня обрали на повторний термін головою міської ради, почав налагоджувати взаємини з міськими депутатами та має намір запропонувати крісло секретаря ради комусь з представників фракції „Свободи". „Я маю велику повагу до вибору львів'ян. Вдячний всім тим, хто на цих виборах віддав свої голоси за мою кандидатуру. Зараз мусимо братися за роботу. Проведемо реформи у медицині, комунальній сфері. Зробити треба багато для соціяльного захисту та для підтримки львівського товаровиробника", – сказав міський голова. *(„Газета по-українськи")*

У Львові перепоховали провідника ОУН Лева Ребета і Дарію Ребет

ЛЬВІВ. — 30 жовтня у Львові на Личаківському кладовищі перепоховали провідного діяча ОУН Лева Ребета та його дружину Дарію. Український політик, провідник ОУН, науковець, публіцист, Л. Ребет у 15-річному віці став членом Української Військової Організації. Після закінчення гімназії у Стрию закінчив факультет права Львівського університету. З 1928 року – член УВО. З 1934 року – керівник ОУН у Стрию. У період з 1935 по 1938 – реґіональний керівник ОУН.

Після проголошення відновлення незалежної української держави у Львові 30 червня 1941 року був заступником керівника українського уряду на чолі з Ярославом Стецьком, а після його арешту німецькою владою – виконуючим обов'язки глави уряду. Після арешту і до 1944 року – в'язень концтабору Освенцім. З 1945 року – керівник ОУН у Мюнхені.

Як професор Українського Вільного Університету, Л. Ребет став автором багатьох наукових праць у галузі права, політології та соціології. У 1957 році його убив аґент КҐБ Богдан Сташинський, від руки якого через два роки загинув Степан Бандера.

Тіла померлих привезли до Львова з Німеччини. „Лев Ребет – людина, яка була ідеологом в українському визвольному русі, яка віддала своє життя за Україну. Це люди, які своїм ім'ям прославляли і прославляють Україну. Тисячі людей загинули – були вбиті, закатовані, і для громади міста це велика честь – приймати їх у Львові. Вони любили Україну і за неї були замучені ", – сказав посадник Львова Андрій Садовий, який взяв участь у перепохованні.

А. Садовий також зазначив, що дуже важливо, що до Львова повертаються свої герої, щоб пам'ять про них не згасала ніколи.

У перепохованні взяли участь голова Львівської обласної ради Мирослав Сеник, голова Товариства політв'язнів і репресованих Петро Франко, син Л. і Д. Ребетів Андрій.

Голова обласної державної адміністрації Василь Горбаль проіґнорував цю подію. *(„Газета по-українськи", „5-канал")*

Прем’єр...

(Закінчення зі стор. 1)

Тарасові Шевченкові, відвідав Архикатедральний собор св. Юра, Український Католицький Університет (УКУ), де прочитав лекцію для студентів, музей „Тюрма на Лонцького“.

В УКУ Прем’єр-міністер внаголосив на важливости таких вартостей, як незалежність, свобода, демократія, права людини і верховенство права та звернув увагу на сприяння Канади розвитку демократичних реформ в незалежній Україні. Він також заторкнув тему Голодомору, пригадавши, що два роки тому Парлямент Канади визнав Голодомор геноцидом українського народу.

Під час виступу перед студентами УКУ і семінаристами канадський прем’єр нагадав про визнання Канадою першою з західніх держав української незалежности. Він запросив молодих українців приїжджати вчитись, подорожувати і працювати в Канаду. „Ми підписали угоду, за якою молодим українцям буде легше потрапити до Канади“, – сказав Прем’єр.

Свою промову прем’єр Канади частково дублював французькою мовою, яка є другою державною в країні. „Влада, яка поважає права своїх громадян, більш імовірно, поважатиме також інші нації“, – сказав С. Гарпер, якого день перед цим В. Янукович запевняв у дотриманні демократичних прав і свобод в Україні.

Канадський провідник нагадав, що „зовнішня політика Канади базується на свободі, демократії, рівності прав і обов’язків громадян, на свободі зібрань і свободі ЗМІ. Свободі, через яку Георгій Ґонґадзе став героєм!“. На ці слова, як і ще кілька разів протягом 10-хвилинного виступу С. Гарпера, студенти відгукнулися оплесками.

У Центрі досліджень визвольного руху, після екскурсії музеєм, С. Гарпер спілкувався із директором музею Русланом Забілим, головою Наглядової ради музею, дисиденткою та колишнім політв’язнем „Тюрми на Лонцького“ Іриною Калинець.

У розмові з Р. Забілим Прем’єр-міністер Канади зазначив, що він добре поінформований про тиск на історика та працівників музею, і саме це стало однією з причин його приїзду до Львова у музей „Тюрма на Лонцького“ – зворушливий символ української стійкости.

У книзі відгуків С. Гарпер залишив своє захоплення боротьбою українців за свободу і незалежність: „Можна серце розбити і зламати тіло, але дух від того стає все сильнішим“.

Прем’єр-міністер Канади висловив своє занепокоєння тим, що досі в світі існує міт комунізму, і комуністичний злочинний режим ще не до кінця засуджений, як це було зроблено з фашистським режимом.

С. Гарпер зазначив, що своїми відвідинами музею „Тюрма на Лонцького“, а також Національного музею „Меморіял пам’яті жертв Голодоморів в Україні“, він засвідчує підтримку процесам відновлення національної пам’яті та подолання тоталітарного минулого в Україні.

С. Гарпер проінформував, що з ініціятиви українців Канади та за його підтримки в Канаді відкриють пам’ятник жертвам комуністичних репресій.

Під час відвідання Львова (зліва): Павло Ґрод, Прем’єр-міністер Стівен Гарпер, о. Борис Ґудзяк та Євген Чолій. *Фото: СКУ*

Прем’єр-міністер Канади Стівен Гарпер 26 жовтня у Львові зробив запис в книзі відвідувачів музею „Тюрма на Лонцького“.

У свою чергу, Р. Забілий подякував С. Гарперові за те, що Канада офіційно визнала Голодомор 1932-1933 років геноцидом і своєю політикою сприяє становленню України як демократичної держави.

С. Гарпер також побував у Архикатедральному соборі св. Юра, де зустрівся з Владикою Венедиктом (Алексійчуком) та спустився до крипти собору, де спочивають тлінні останки Митрополита Андрея Шептицького та Патріярха Йосифа Сліпого.

Напередодні у Києві С. Гарпер мав зустріч з Юлією Тимошенко, яка розповіла йому про намагання влади тотально фальсифікувати вибори та не допустити, зокрема на Львівщині, „Батьківщину“ до виборів. У Львові провідник обласного осередку партії „Батьківщина“ Роман Ілик передав канадському Прем’єр-міністрові відкритого листа про антидемократичні дії української влади.

„Ваша країна знаходилася у перехідному становищі останні два десятиліття. Ніхто не міг передбачити того, що сталося, і ніхто не може вгадати, що готує нам майбутнє. Але це чудово – жити зараз. Ви, ваше покоління, пишете сучасну історію. Ваші друзі в Канаді готові вам допомагати. Навіть у час найтемнішої ночі у вашому житті“, – підсумував С. Гарпер. І процитувавши Тараса Шевченка англійською, вигукнув українською: „Слава Україні! Слава Канаді!“.

СКУ

В Україні...

(Закінчення зі стор. 1)

„Gfk Ukraine“, в середньому по всій Україні 36 відс. виборців, що прийшли на виборчі дільниці, проголосували за представників Партії Реґіонів. Близько 13 відс. – за партію Юлії Тимошенко „Батьківщина“. Понад 5 відс. голосів здобули „Фронт змін“ Арсенія Яценюка, комуністи Петра Симоненка та Всеукраїнське об’єднання „Свобода“ Олега Тягнибока.

Невдачі зазнала „Сильна Україна“ віце-прем’єра Сергія Тигіпка, який здобув третій результат на останніх президентських виборах. Тепер же ця партія не змогла подолати 5-відсоткового бар’єру, здобувши лише 4.3 відс. голосів.

Не дотягнули навіть до рівня „Сильної України“ „Наша Україна“ екс-президента Віктора Ющенка і „Народна партія“ голови Верховної Ради Володимира Литвина.

Екзит-поли та попередні результати виборів свідчать також про певні реґіональні відмінності. Наприклад, на Волині перед на місцевих виборах веде партія „Батьківщина“ з понад 30 відс. голосів. Ця політична сила перемогла також і на Рівненщині та Чернігівщині.

В Івано-Франківській області переможцем виходить „Свобода“, за яку там проголосувала майже чверть виборців. На Закарпатті найбільшу підтримку – понад 27 відс. голосів – отримав „Єдиний центр“ Віктора Балоги.

Представники влади, забігаючи наперед, впевняють, що люди довіряють їй. „Місцеві вибори в Україні пройшли чесно, демократично і без застосування адміністративного ресурсу“, – заявив прем’єр-міністер Микола Азаров. Те, що саме представники Партії Реґіонів здобули підтримку більшости виборців, за його словами, свідчить, що українці підтримують дії і політику нинішньої влади.

„Люди довіряють політиці Президента, політиці уряду, політиці коаліції. І це є найголовнішим результатом цих виборів“, – сказав М. Азаров. За його словами, участь у виборах взяли не менше половини виборців, а це, мовляв, цілком пристойний показник.

Тим часом в опозиційній „Батьківщині“, представники якої, за попередніми даними, є другою політичною силою за кількістю зібраних під час виборів голосів, вважають, що участь виборців становила менше, ніж 50 відс. Таким чином, це може означати меншу політичну леґітимність партії влади, що перемогла на виборах.

Бльок Ю. Тимошенко у Верховній Раді наполягатиме на проведенні повторного голосування у Київській та Львівській областях, а також у Тернополі, де через ряд порушень „Батьківщина“ не змогла взяти участи у виборах. БЮТ також вимагатиме створення спеціяльної комісії у Верховній Раді, яка розслідувала б факти про те, як влада перешкоджала опозиції під час виборів.

Олександер Турчинов, один з провідників „Батьківщини“, переконаний, що остаточне підбиття підсумків голосування триватиме не менше тижня для того, аби, за його словами, партія влади могла „підкореґувати“ остаточні результати. Маніпулюванню, на його думку, можуть допомогти досі не названі офіційно дані щодо явки виборців, оскільки це унеможливлює підрахунок кількости невикористаних бюлетенів. Втім, навіть самі бютівці визнають, що через особливості виборчого закону, зміненого з ініціятиви реґіоналів напередодні виборів, перспективи оскарження результатів виборів у судовому порядку виглядають досить примарними.

У тому, що результати виборів не можуть бути оскаржені, упевнений і голова Верховної Ради В. Литвин. Він певний, що наміри опозиції піддати сумніву результати виборів у парляменті приречені на провал. Разом з тим, на його думку, неактивна участь виборців у місцевих виборах засвідчила, що населення їх „бойкотувало“. Самі ж вибори, за визначенням В. Литвина, були відлунням минулої президентської кампанії та підготуванням до наступних парляментських перегонів.

Не бачить перспектив оскарження результатів виборів також Комітет виборців України. Ідеться не лише про особливості виборчого закону, але й про те, що порушення під час цих виборів, хоча й були, але, як ствердив голова Комітету виборців України Олександер Черненко, не були системними і не вплинули на результат виборів.

„Ці вибори не стали кроком вперед, не стали проґресом у бік демократичности, вільного волевиявлення. Закон, за яким проводилися вибори, є гіршим. А головні проблеми, якщо говорити про системні проблеми, були поширені на всю Україну“, – сказав О. Черненко.

Про наявність окремих порушень та зауважень, переважно при підготуванні до голосування, заявив також представник Европарляменту Павло Ковач. Трохи критичніші у висновках спостерігачі від громадської організації „Опора“. Вони вважають, що оскарження результатів виборів на окремих дільницях таки варто очікувати.

„Будуть причини для того, аби оскаржувати результати виборів на окремих дільницях. Це не означає, що вибори будуть скасовані до певного рівня рад, але в окремих виборчих округах така перспектива є“, – сказала керівник „Опори“ Ольга Айвазовська. *(Бі-Бі-Сі)*

АМЕРИКА І СВІТ

Росія вимагає обмеження кількости військ НАТО в Европі

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Провідна російська газета „Комерсант" повідомила, що Росія вимагає, щоб будь-яка угода про її співпрацю з НАТО обмежила кількість союзницьких військ, які можуть бути базовані в нових країнах альянсу в Центральній Европі. „Комерсант" пише, що передана НАТО російська позиція вимагає заборони на „значні бойові сили" в тих европейських країнах, котрі приєдналися до альянсу після розвалу СРСР. Повідомлення про це надійшло в час, коли Президент Росії Дмитро Медведєв готується взяти участь у зустрічі НАТО в листопаді, на якій членські країни мають схвалити новий широкий стратегічний плян. Генеральний секретар НАТО Андерс Фоґ Расмусен має відвідати Москву ще до зустрічі, яка відбудеться 19-20 листопада в Лісбоні. Д. Медведєв заявив, що Москва бере до уваги пропозицію альянсу щодо співпраці у створенні протиракетного щиту в Европі. *(„Голос Америки")*

В Росії помер В. Черномирдін

МОСКВА. — 3 листопада, на 72-му році життя, помер відомий російський політик Віктор Черномирдін, який у 1992-1998 роках очолював уряд Росії, у 2001-2009 роках був Послом Росії в Україні. Під час свого восьмирічного перебування на посаді Посла в Україні В. Черномирдін викликав нарікання Києва своїми „недипломатичними" заявами. В. Черномирдін народився в Оренбурзькій області. В СРСР очолював Міністерство газової промисловости, в 1989-1992 роках був головою правління державного газового концерну „Ґазпром". В. Черномирдін став автором низки крилатих фраз, найвідоміша з яких – „Хотілося, як краще, а вийшло, як завжди". *(Бі-Бі-Сі, „Кореспондент")*

Греція призупинила всю міжнародну пошту

АТЕНИ, Ґреція. — Ґреція 3 листопада призупинила на 48 годин усі міжнародні поштові відправлення після того, як на летовищі столиці було виявлено посилки з вибуховими пристроями, які призначалися для „Европолу" та Европейського суду. 2 листопада підозрілий предмет виявили також у літаку, що летів з Атен до Риму. Літак екстренно посадили в італійській Болонії. Раніше пакунок з вибуховим пристроєм прибув до Берліну на ім'я канцлера Німеччини Анґели Меркель. Німецькій поліції вдалося своєчасно виявити та знешкодити бомбу. В Атенах ціллю невідомих зловмисників стали посольства Швайцарії та Росії. Посилки з бомбами також були відіслані до дипломатичних представництв Болгарії, Чіле, Німеччини, Бельгії. 1 листопада у Греції було затримано чотири особи за підозрою у причетності до виготовлення і відсилання пакунків з вибухівкою. *(„Укрінформ")*

Арґентина і світ сумують за Н. Кіршнером

БУЕНОС-АЙРЕС, Арґентина. — В Арґентині перенесли всі футбольні змагання, призначені на кінець цього тижня, на знак жалоби за колишнім Президентом країни Нестором Кіршнером, чоловіком нинішнього Президента Крістіни Фернандес. Н. Кіршнер, був Президентом Арґентини у 2003-2007 роках. Він мав серцеву недостатність і помер 27 жовтня у віці 60 років. Президент Венесуелі Уґо Чавес, який був союзником Н. Кіршнера, оголосив у своїй країні триденну жалобу у зв'язку з його смертю. Співчуття арґентинцям також надіслали Президент США Барак Обама, ООН та Міжнародний валютний фонд. *(Радіо „Свобода")*

У Китаї представлено надшвидкісний комп'ютер

ПЕКІН. — Китай 29 жовтня оголосив про створення суперкомп'ютера, який випереджає швидкою дією американського конкурента. Машина „Тяньхе-1А", розроблена Китайським національним університетом оборонних технологій, вже в працездатному стані. Повідомляється, що межова продуктивність суперкомп'ютера перевищує 2,500 терафлопсів, тобто він виконує за секунду 2.5 трлн. акцій. Ці дані значно вищі, ніж у попереднього провідного комп'ютера „Cray XT5 Jaguar". Ця машина Центру комп'ютерних наук США розвиває швидкість в 1,700 терафлопсів. *(УНІАН)*

Японія відкликає свого Посла з Росії

ТОКІО. — Японія тимчасово відкличе свого Посла в Росії у зв'язку з візитою Президента Російської федерації (РФ) Дмитра Медведєва на Курильські острови. Про це повідомило 2 листопада аґентство „Кйодо" з посиланням на заяву міністра закордонних справ Сейдзі Маеґари. 1 листопада Президент Росії прилетів на Кунашир, найпівденніший острів Великої Курильської гряди. Д. Медведєв став першим провідником Росії держави, який прибув з візитою на острови, які є предметом суперечки між Москвою і Токіо. У відповідь прем'єр-міністер Японії Наото Кан заявив, що острови є частиною Японії, а тому „візита Президента Д. Медведєва гідна жалю", а міністер закордонних справ Японії викликав Посла РФ Михайла Білого та передав йому протест у зв'язку з відвідуванням Президентом РФ Курил. Міністер закордонних справ РФ Сергій Лавров назвав реакцію Токіо неприйнятною, заявивши, що „російський президент відвідував російську землю". Японія претендує на чотири острови Курильської гряди – Ітуруп, Кунашир, Шикотан і Габомаї, посилаючись на двосторонній Трактат про торгівлю і кордони 1855 року. Позиція Москви полягає в тому, що південні Курили увійшли до складу СРСР, продовжувачкою якого стала Росія, за підсумками Другої світової війни. *(„Кореспондент")*

Мусульмани збільшують вплив на політичні процеси у США

ВАШІНҐТОН. — Оскільки члени Палати Представників Кіт Еллісон з Мінесоти та Андре Карсон з Індіяни – єдині мусульмани в Конґресі США, мусульманська громада пожвавила свої зусилля напередодні виборів, аби збільшити своє представництво у законодавчій владі США. У передмісті Чикаґо, містечку Бріджпорті, де мешкає численна мусульманська громада, співробітниця демократичного проєкту „Нові американці" Маріам аль-Зубі закликала мешканців прийти на вибори. Вона каже, що її організація закликає виборців бути політично активними: „Існує чимало питань, які турбують ісламську громаду. Наприклад, ісламофобія, релігійна толерантність. Ми намагаємося пояснити нашим обранцям, чому ми голосуємо". Приблизно 500 тис. мусульман живе у Чикаґо та його околицях. *(„Голос Америки")*

Генеральний секретар ООН стурбований відмовою Ізраїлю

НЮ-ЙОРК. — Ізраїль відмовляється виплачувати компенсації Ліванові та Сирії, які постраждали від виливу нафти у результаті бомбардування електростанції у Джіє у липні 2006 року. Про це говориться у доповіді Генерального секретаря ООН Бан Кі-Муна, поданій на розгляд делеґатів 65-ої сесії Генеральної Асамблеї. Бан Кі-Мун висловив заклопотаність відсутністю визнання з боку уряду Ізраїлю його відповідальности за виплату компенсацій урядам і народам Лівану та Сирії. *(„Укрінформ")*

До США з Ємену прямували літаки з вибухівкою

ВАШІНҐТОН. — Протягом 29 жовтня США стежили за розвитком ситуації з декількома літаками, на борту яких знаходилися вибухові пристрої, вислані з Ємену на адреси єврейських організацій в Чикаґо. Небезпечних посилок було дві. Одна з них була вилучена з вантажного літака компанії "UPS" на летовищі неподалік від Лондону, друга виявлена на сортувальному пункті компанії „FedEx" в Дубаї. США перевірили ще три вантажні літаки – в Нюарку, Ню-Джерзі, і Філядельфії. У цих літаках вибухівки не було.

Джон Бренан, радник Президента США з контртероризму, оголосив, що в пачках були виготовлені бомби, здатні викликати значні руйнування. Дж. Бренан і Барак Обама, не виключили, що до плянування терактів могла бути причетна єменська „Аль-Кайда".

Дж. Бренан повідомив 31 жовтня, що всі лети вантажних літаків з Ємену до США тимчасово скасовано, оскільки загроза ввезення в країну бомб на борту вантажних літаків далі існує.

Міністер внутрішніх справ Великобританії Тереза Мей сказала, що британський уряд вивчає справу перевірки авіовантажів після того, як вибухівку було виявлено на британському реґіональному летовищі „Іст-Мідлендз".

У Ємені аґенти урядової служби безпеки проводять обшуки в столиці Сана і допитують працівників летовища. Досі сконфісковано 26 підозрілих пакунків. Тим часом законодавці у Конґресі вимагають перевіряти поспіль усі вантажі, що надходять до США повітрям з-за кордону. Зокрема конґресмен Ед Маркі, автор законопроєкту про обов'язкову перевірку внутрішньої транспортної вантажної авіопошти, закликає також і до ретельної міжнародної перевірки таких відправлень. За статистикою Асоціяції вантажних авіоперевезень, щороку повітрям до Америки прибуває понад 3 млн. тонн вантажів.

Незалежний аналітик ризиків національної безпеки Чарлс Слепіян зауважив, що, за відомою йому інформацією, майже 90 відс. усіх вантажів не перевіряють, принаймні у той спосіб, який би дозволив виявити, що є всередині контейнерів.

Фахівців особливо непокоїть той факт, що часто поштові посилки відсилають за призначенням у багажних відділеннях пасажирських літаків. *(„Газета по-українськи", „Голос Америки")*

Республіканці...

(Закінчення зі стор. 1)

Марк Кірк. Оглядачі відзначають, що, не спираючись на підтримку більшости у Палаті Представників, Президентові Б. Обамі буде вельми складно втілювати в життя свої законодавчі ініціятиви. Адже республіканці зможуть бльокувати законопроєкти, хоч Президент і має право накладати вето на ухвалені парляментарями рішення. Тож для конструктивної співпраці сторонам доведеться домовлятися.

Президент в ніч з 2 на 3 листопада, не чекаючи офіційних результатів виборів, закликав республіканців до співпраці. Натомість представники цієї політичної сили вже заявили про наміри скасування реформи в системі охорони здоров'я.

Коментуючи попередні підсумки виборів, оглядачі відзначають, що оцінюванні Президента Б. Обами і його політичної сили зашкодила світова фінансово-економічна криза, якій, як вважають багато американців, влада протидіяла не досить ефективно.

Серед підстав для невдоволення – також високий рівень безробіття (майже 10 відс.), значний дефіцит державного бюджету країни та не надто популярна серед населення реформа системи охорони здоров'я. Крім того, на Президента покладалися занадто високі очікування, які, на думку багатьох виборців, він не виправдав.

Дотепер контролю над нижньою палатою Конґресу, яка складається з 435 депутатів, мала Демократична партія. Республіканцям потрібно було отримати додатково щонайменше 39 місць, щоб мати більшість – 218 голосів – у Палаті Представників. Речником Палати Представників замість Ненсі Пелосі може стати республіканець Джон Бонер. *(Бі-Бі-Сі, „Німецька хвиля", „5-канал")*

АКТУАЛЬНА ТЕМА

На порядку денному у Вашінґтоні – Україна

Р. Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – За 10 днів перед дуже важливими американськими виборами: затримають чи втратять демократи більшість в Конґресі? Чи багато демократів будуть обрані на губернаторів штатів? Саме у час цих напружених „чи" українські політики, урядовці, науковці й громадські діячі приїхали до Вашінґтону і в залях Конґресу продовжували свої політичні сутички, які не вгавають, відколи Віктор Янукович став господарем на Банковій вулиці в Києві.

Власне, українців запросив і влаштував конференцію наш діяспорний діяч Володимир Зарицький. Це вже 11-ий раз він організовує щорічні круглі столи для аналізи української політики, економіки, стану з правами людини. Таким чином він підносить стяг України в американській столиці.

Цим разом темою круглого столу були стосунки України з Німеччиною й Росією, а в цілому „конференція Зарицького" мала назву: „Стремління України до зрілої державницької нації" (Ukraine's Quest for Mature Nation Statehood)

Я навмисно зупинився на назві конференції-круглого столу, бо це дводенне спілкування 20 і 21 жовтня не повністю віддзеркалювало те, що програма обіцяла.

Просто кажучи, українці й американці, а також німці і декілька росіян, провели два дні в залях американського Конґресу (по сенатській стороні – в будинках Расела і Дірксена – двох дуже пам'ятних американських законодавців), з'ясовували свої позиції і не конче прислухаючись до інших висловлених поглядів.

Підсумовуючи, можна констатувати, що по українській стороні була однозгідність щодо американської політики супроти України. Нікому з високих гостей вона не подобалася, навіть за умов, що на першій сесії виступав помічник Державного секретаря Даніел Расел. Він керує справами Европи й Евразії в Держдепартаменті і таким чином формує американську політику щодо України. Він не тільки добре поінформований про ситуацію в Україні, але й добре ставиться до „наших справ".

Д. Расел заявляв, що Україна має шанс стати самовистачальною в енерґетичних потребах і може стати одним з головних постачальників продовольства у світі. Він також згадав, що, мабуть, вже в січні відбудеться друга сесія комісії стратегічного партнерства Сполучених Штатів і України. „Наші дві демократії працюють разом", – заявив цей високий посадовець Державного департаменту.

„Сполучені Штати, – заявив Д. Расел, – не висувають своїх поглядів на Конституцію України 1996 року, ані на політичну реформу 2004 року". (Але він, очевидно, знає, що про Конституцію в Україні і її зміни в Україні говорять щодня).

Того роду заяви українцям з опозиції не подобалися. Вони вдавалися до арґументів про антиконституційні кроки адміністрації Віктора Януковича, про спроби перевороту.

Сидячи в залі, думалося: то що ж вони хочуть, – щоб Америка післала кілька кораблів і десантників, щоб навести в Україні порядок? Повернути ситуацію до тієї, яка була перед січнем цього року? Та, мабуть, ні, але в кулуарах учасники з України скисло висловлювались про виступ Д. Расела і скисло згадували візиту до України Державного секретаря Гіларі Клінтон в липні цього року, хоч вона прибула туди зі штабом добрих знавців українських питань, та ще саме тих, які добре ставляться до України. Це – у відміну від тих в нашій історії, які вороже були наставлені до України і шкодили їй.

Д. Расел ще й хвалив Президента В. Януковича за те, що його урядові вдалось скоротити бюджет і понизити ціни на енерґію.

США є на восьмому місці щодо інвестицій в Україні і хотіли б збільшити їх, запевнив Д. Расел, але для цього треба запровадити прозорість на енерґетичному ринку і встановити добрий податковий кодекс в Україні.

Високі американські посадовці в першій мірі дбають про американську політику і шукають розв'язання проблем. Здавалось, що українська сторона воліла б, щоб американці разом з українцями поплакали над долею України.

Учасників конференції навіть дратувало те, що помічник Державного секретаря схвально висловився про запевнення Президента В. Януковича позбутися українських запасів високозбагаченого урану та вказав на це як ще одну ілюстрацію співпраці України і США в галузі режиму про нерозповсюджування ядерної зброї. Серед української громадськости в Україні і діяспорі все ще є люди, які твердять, що Україні не треба було позбуватися ядерної зброї. (Вони ніколи не кажуть, що міг би зробити уряд самостійної України з усіми тими ядерними боєголовками). Тим часом Сполучені Штати, сказав Д. Расел, далі допомагатимуть Україні очищувати Чорнобильську зону.

Хорхе Зуковскі, президент Американської Торговельної Палати в Україні, який вже 12 років працює в Україні, говорив про торговельні зв'язки України з Німеччиною й Росією. Серед проблем, з якими зустрічаються члени його організації, він назвав енерґетику, зокрема газ, та власність на землю в Україні. Торговельна Палата, казав він, готова допомогти Україні в розв'язанні цих справ.

Олександер Моцик, новий Посол України у США, вперше на тій посаді брав участь в конференції, організованій В. Зарицьким. Він відкрив другий день нарад і серед іншого перераховував усіх американських високих посадовців, які недавно відвідали Україну. Протягом останнього року, підкреслив Посол України, торгівля між Україною і США зросла на 76 відс. Він також зазначив, що для євроінтеґрації України конечними є Росія й Німеччина і що стосунки України з Росією мають бути „дружні, але прагматичні" і додав, що це цитата з виступу міністра закордонних справ України Костянтина Грищенка.

Втома від України – так я перекладаю поняття, що нерідко входить в тексти політичних аналітиків, журналістів і (пошепки) дипломатів – „Ukraine fatigue", себто втома друзів України, які переживають те, що Україна і її керівники не можуть подолати неґативні, а то й кримінальні навички, хоч постійно про це точаться дискусії і керівники обіцяють здійснити це.

На конференції про втому від України говорив заступник міністра К. Грищенка Олександер Горін (він з Донецька). Він повідомив, що німці хотіли будувати поселення на посушливих землях південної України, але з цих плянів нічого не вийшло, бо попередні уряди не сприяли. А тепер, мовляв, нова влада в Україні дає нагоду поліпшити українсько-німецькі стосунки. Він також схвалював поліпшення стосунків між Сполученими Штатами й Росією, бо без цього Україні буде важко інтеґруватись в Европейський союз. Він також запевнив учасників конференції, що Україна буде пильнувати свої інтереси як на Сході, так і на Заході.

Ще О. Горін сказав, що переговори про Чорноморську фльоту і постачання газу були болючі, але, знов цитуючи свого міністра, заявив, що наслідки могли бути гірші. Тепер на порядку денному українсько-російських стосунків є остаточна демаркація спільного кордону.

Виникла досить гостра дискусія між О. Горіним і колишнім міністром закордонних справ Борисом Тарасюком, який постійно виступав з критикою адміністрації В. Януковича, а О. Горін мав завдання підтримувати офіційну політику цієї адміністрації.

В 1990-их роках О. Горін працював як дипломат в Організації Об'єднаних Націй, в команді Б. Тарасюка. В один момент в гарячій дискусії заступник міністра закордонних справ сказав Б. Тарасюкові: „Все що ви мене навчили, я можу вживати проти вас."

В інших виступах і дискусії виринали страхи, що може дійти до новітнього Пакту Рапалло (1922 рік), коли Німеччина може покинути Україну, щоб захистити свої інтереси в Росії. Дорадник з міжнародних справ Бльоку Юлії Тимошенко Григорій Немиря у своєму виступі навіть згадав союз Рапалло. Він заявив, що не передбачає подібної угоди, але сказав, що Европі треба пильнувати німецько-російські стосунки, щоб до нового Рапалло не дійшло. Тут він згадав про будову російського газопроводу, який має обійти Україну і Польщу, щоб подавати газ прямо до Німеччини.

Юрій Щербак, колишній Посол України у США, висловив надію, що велика любов Німеччини до Росії не стане на дорозі прагматичних стосунків Німеччини з Україною. Він заявив, що після унезалежнення України українські олігархи не дозволили Німеччині оперувати в Україні так, як Німеччина оперувала в Польщі й Чехії, і тому Росія стала головним партнером України. Ю. Щербак також не виявив великого ентузіязму до американсько-українського стратегічного партнерства. На його думку, це партнерство незначне.

Я дійшов висновку, що і наш Державний департамент і Міністерство закордонних справ України повинні більше попрацювати над з'ясуванням своїх взаємних позицій. І тут і там – погане зрозуміння стремлінь.

Ніко Ланґе, директор німецького Фонду Аденавера в Києві (це його українська Служба безпеки недавно тримала в Бориспільському аеропорті 10 годин, коли він повертався з Німеччини), сказав учасникам конференції, що Німеччина є другим після Кіпру найбільшим інвестором в Україні.

Кіпрські інвестиції, загальнознано, – це гроші українських олігархів, які тримають їх в офшорних банках, в тому числі і на Кіпрі, щоб уникати українських податків. Податковий кодекс України, податки на додаткову вартість, сказав Н. Ланґе, творять проблеми для німецьких інвесторів.

Зате позитивним явищем є те, що 9,000 українських студентів навчаються в Німеччині. Такі письменники, як Андрій Курков, Юрій Андрухович, Сергій Жадан, знані в Німеччині і їх видають в перекладах.

Юрій Мірошниченко, депутат Верховної Ради від Партії Реґіонів, якому всього 40 років і який є представник Президента в українському парляменті, наполягав на конференції, що чергові вибори в Україні до місцевих рад дуже важливі та запевнював, що вони утвердять демократію в Україні. Депутат Ю. Мірошниченко добре володіє державною мовою і виступав нею при допомозі перекладача для англомовних учасників.

7 листопада – перехід на зимовий час

У ніч з 6 на 7 листопада в США і Канаді буде введено зимовий облік часу. Стрілки годинників треба перевести на годину назад. Основний мотив переведення годинників на зимовий час і зворотного перекладу на літній – економія електроенерґії, що становить до 2 відс. річного її споживання.

Переведення годинників на зимовий час проводиться в Україні, починаючи з 1981 року. Усього ж у світі перевід годинників на зимовий час здійснюють 110 держав.

Першим ідея переводити стрілки годинника прийшла до Бенджаміна Франкліна. В 1874 році, під час свого перебування у Франції, він написав анонімне послання до парижан, у якому їм пропонувалось вставати і лягати на годину раніше, щоб заощаджувати свічки та ефективніше працювати. Його пропозиції не дійшли до уряду. В Британії Вілям Вілет вигадав літній час і у 1907 році опублікував заклик, у якому запропонував урядові Великобританії перевести стрілки на годину вперед. Уряд рік за роком відхиляв пропозиції, і винахідник літнього часу помер в 1915 році, не доживши одного року до втілення своєї ідеї.

Вперше перехід на літній час був здійснений у Німеччині 30 квітня 1916 року. Її приклад наслідувала майже вся Европа, окрім Росії, у якій нововведення сприйняли лише через рік. Тоді ж було введено зимовий облік часу.

Спочатку датою переходу на літній час було 1 квітня, а датою повернення на зимовий час 1 жовтня. Згодом було визнано, що часові зміни зручніші у вихідні дні, тому ці події перенесли відповідно на останню неділю березня та останню неділю вересня.

Від 1996 року за рекомендацією Европейської економічної комісії ООН період дії літнього часу був продовжений до останньої неділі жовтня.

Л. Хм.

Нова влада почала ерозію демократії

31 жовтня в Україні відбулися вибори депутатів Верховної Ради Криму, місцевих рад та сільських, селищних і міських голів. Виборча кампанія почалася 11 вересня. Вибори відбувалися за мажоритарно-пропорційною системою: половину депутатів обирали за партійними списками, половину – голосуванням за конкретних осіб в мажоритарних округах.

За місцевими виборами спостерігали 1,913 офіційних спостерігачів від всеукраїнських громадських організацій, 134 офіційних спостерігачів від інших держав і 356 офіційних спостерігачів від міжнародних організацій, хоча знавці стверджували, що для об’єктивної контролі міжнародним організаціям необхідно було мати щонайменше 24 тис. представників – по два на кожну виборчу дільницю.

Про потребу такої контролі свідчили вже передвиборні дні, коли засоби масової інформації повідомили про численні порушення виборчого законодавства. У Харкові видавництво „Фоліо-плюс“ виготовило 12,700 бюлетенів понад замовлення. Коли їх виявили, ніхто не дав пояснень у цій справі. Подібні „резерви“ були виявлені також у Хмельницькому та Івано-Франківську. В Сумській, Київській і Дніпропетровській областях спостерігалося масове переселення виборців з Донецької і Луганської областей. Застосовувалося й обдаровування виборців з метою популяризації певних кандидатів, причому у Полтаві роздавали зіпсоване продовольство.

Голова Комітету виборців України Олександер Черненко заявив, що у 10 відс. міст і районів вислідu виборів будуть опротестовані в судах. Зокрема йдеться про новостворені так звані партії-клони. Однак, політичні оглядачі розцінюють місцеві вибори як генеральну репетицію наступних виборів до Верховної Ради. Відновлення попередньої Конституції означає, що такі вибори мають відбутися 27 березня 2011 року. Якщо цього не станеться, Верховна Рада втратить право на свою діяльність і в Україні настане диктатура Президента Віктора Януковича.

Єдиний шлях опозиції протистояти політиці чинної влади – вибрати на чергових парляментських виборах 300 депутатів демократичних сил та провести справді конституційну реформу. Таким чином буде забезпечено балянс влади, що є ознакою демократичного суспільства.

Але влада теж усвідомлює загрозу з боку опозиції, тому на жовтневих виборах Партія Реґіонів зробила усе можливе, щоб на усіх ключових позиціях стали її представники. Це була жорстока, безкомпромісна боротьба. Наразі у ній перемогли провладні сили, які здобули понад третину голосів.

Спільну заяву про вислідu виборів опублікували шість опозиційних партій, які заявили, що вибори не мали нічого спільного з реальними настроями людей, а фальсифікація була тривалим процесом на всіх етапах виборчої кампанії. Для системної фальсифікації вперше за всі роки незалежности було організоване в маштабах всієї України незаконне друкування фальшивих виборчих бюлетенів, широкого розмаху набули зловживання із невмотивованим голосуванням у мешканнях.

„Нова влада почала ерозію демократії та ліквідацію виборів як головної складової демократичних процесів з явного згортання свободи слова в усіх її проявах", – йдеться в заяві.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net
Передплата – Марійка Пенджола 973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

ЛИСТОПАД В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Вже 50 років діє київське метро

6 листопада 1960 року в Києві було введено в дію першу, Святошинсько-Броварську лінію підземної колії з п’ятьма станціями: „Дніпро“, „Арсенальна“, „Хрещатик“, „Університет“ і „Вокзальна“. Перші поїзди нового метрополітену вирушили з пасажирами.

Електропоїзди будував Крюківський вагонобудівний завод в Кременчуку, Полтавська область. Назва підземки „метро“ перейшла з Лондону, де такий вид міського транспорту з’явився у 1863 році. Назва лондонської компанії „Метрополітен“ швидко стала загальною назвою для нового виду міського транспорту.

У Києві ідея підземної залізниці вперше виникла у 1884 році. Проєкт передбачав проведення тунелів від пристані на Дніпрі до залізничного двірця через Поштову площу і Бесарабку. Проте депутати міської управи відхилили цей проєкт через банальний острах перед невідомим. У 1916 році Російсько-американська торгова палата запропонувала новий проєкт метрополітену, але і його відхилила міська влада Києва. Спорудити метро у Києві плянував уряд гетьмана Української держави Павла Скоропадського, але й ці наміри не здійснилися.

Коли у 1935 році в Москві було відкрито метрополітен з 13 станцій, у Києві теж „заворушилися“, і 9 липня 1936 року Київська рада розглянула проєкт метрополітену. Але зростала загроза війни, і в 1937 році замість підземної залізниці було розпочато будівництво двох тунельних переходів під Дніпром. Будівництво велося швидкими темпами, але в липні 1941 року припинилося, на його базі було зформовано три мостозагони. Один з них невдовзі потрапив у вороже оточення і загинув. Більша частина тунелів поринула у воду. Надземні залишки цих велетенських споруд є на Оболоні та на Жуковому острові.

5 серпня 1944 року знову розпочалося підготування до будівництва підземної маґістралі. У квітні 1949 року була створена організація „Київметробуд“.

Метро будували ретельно. Фахівці Київської філії інституту „Метродіпротранс“ тривалий час вивчали інтенсивність руху киян центральними шляхами міста і віддаленими від центру вулицями. Було складено мапу пасажиропотоків Києва, яка вказувала, звідки і куди необхідно вести трасу метро, де саме будувати станції, щоб було зручно всім. Лише після цього новостворений інститут „Київметропроєкт“ приступив до проєктування.

Київські інженери спроєктували новий механізований прохідницький щит, після якого у готовому тунелі залишалося лише прокласти рейки.

Улітку 1949 року було закладено перші шахти, а перше з’єднання тунелів відбулася у грудні 1951 року. Найважчим було спорудження вестибюлю станції „Арсенальна“, який будували кесонним методом: величезний залізобетонний циліндер, споруджений на поверхні, спускався на десятки метрів вглиб землі. Таке рішення було новиною у світовому метробудуванні.

На початку 1958 року було оголошено конкурс на проєкти станцій та створено комісію для розгляду конкурсних робіт. У липні того ж року відкрилася виставка 80 проєктів, з яких було вибрано п’ять найкращих.

На Набережному шосе біля станції „Дніпро“ розмістили тимчасове приміщення для ремонту вагонів з мостовим краном. Вагони переставляли на візки і трамвайним мотовозом доставляли до станції „Дніпро“, де потужний механізм піднімав їх на естакаду станції.

Надалі з розвитком міста будувався і метрополітен, вводилися в дію нові дільниці, станції, лінії. Тепер київський метрополітен має три лінії, 46 станцій. Було перейменовано станції „Завод „Більшовик“ на –„Шулявська“, „Комсомольська“ – на „Чернігівська“, „Жовтнева“ – на „Берестейська“, „Піонерська“ – на „Лісова“, „Ленінська“ – на „Театральна“, „Площа Калініна“– на „Майдан Незалежности“, „Червона площа“ – на „Контрактова площа“, „Проспект Корнійчука“– на „Оболонь“, „Червоноармійська“ – на Палац „Україна“, „Дзержинська“ – на „Либідська“, „Мечникова“ – на „Кловська“. Вже у незалежній Україні споруджено станції „Славутич“, „Осокорки“, „Позняки“, „Харківська“, „Лук’янівська“, „Дорогожичі“, „Сирець“, „Бориспільська“, „Вирлиця“, „Червоний Хутір“, „Житомирська“ та „Академмістечко“.

Столичний метрополітен надійно служить киянам і гостям міста.

Л. Хм.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Жодного ворога не зрівняти з Росією

Тепер був би доречний такий переспів української народної пісні:

„Ой, куди ж їдеш, Явтуше?!
Ой, куди ж їдеш, мій друже?
„До Москви!"
„Ой коли ж твоя
та й добрая ласка,
То тільки ж мене не підвозь!".

Вчепилася Москва в українську історію, а Віктор Янукович і Дмитро Табачник підспівують їй.

Від сотень років Україна боронила свою народну, мовну, релігійну та особисту самобутність, і хоча й були на українській землі і турки, і татари, і румуни, і поляки, навіть і мадяри, чехи і словаки, але усе таки Росія посідає в українській історії чільне нависницьке та нищівне становище.

Ні польська панщина, ні татарська неволя, ні турецький ясир (не забуваючи ґалерного рабства для козацьких полонених), жодна з цих ворожих Україні сил не спромоглася відсилати мільйони українських засланців на Сибір, викорінювати українську мову, не проводила масового винищення українського селянства Голодомором, не призвела до загибелі мільйонів українців з власного війська в Другій світовій війні.

Перелік злодіянь Росії проти України на тому не закінчується. Ці антиукраїнські дії і нинішні підшептування про нібито спільну історію своїм лицемірством не мають нічого собі рівного в цілому світі.

Д-р Василь Рождественський,
Вудгевен, Мишиґен

Школа перевершила усі сподівання

Почесний професор Острозької академії Леонід Якобчук (в центрі) з учнями біблійної школи в Пармі, Огайо.

Минулого літа об'єднання „Слов'янське молодіжне служіння повної Євангелії" провело біблійну двомісячну школу, яка перевершила всі мої сподівання. В першу чергу я зрозуміла, наскільки важливим є завжди перебувати в Слові Божому і в молитвах, не просто читати Біблію, а досліджувати її, щоб мати правильне розуміння Бога і Його волі щодо мого життя.

У школі ми відокремились від марноти буденного життя і перебували в апостольській науці, в братерській спільноті, в спільних молитвах. Були спільний сніданок, обід і вечеря. В нашій клясі було 45 студентів з 19 різних церков. Для деяких найбільш зрозумілою мовою була українська, для інших – англійська, тому ми мали різних вчителів, які навчали нас різними мовами.

Ми вивчали християнську мораль і етику, історію християнства та інші предмети. Кожна тема торкала мене, я відкривала для себе щось нове або чула, як підтвердження, вже те, що раніше зрозуміла. Також вчилася проповідувати, свідкувати, перекладати з однієї мови на іншу, критикувати з любов'ю, позитивно ставитись до критики і виправлятися. Вивчали напам'ять вірші з Біблії, які залишаться в моєму серці назавжди.

У вільний час від уроків ми щосуботи мили авта, проводили протести проти абортів та статевих збочень, відвідували церкви з нашою програмою, де на практиці застосовували набуті знання. Декілька разів у Клівленді годували безпритульних та свідкували їм про Христа. Виконуючи спільні проєкти, ми вчилися любити і приймати один одного такими, якими ми є, трудитися разом, як одна команда.

Адміністрація підтримувала дисципліну, але разом з тим ставилася до нас, студентів, з розумінням, любов'ю та повагою. За два місяці ми всі стали однією великою сім'єю і навіть піснею нашої кляси вибрали: „Ми одна сім'я, ми тепер друзі, і в серцях у нас Його любов".

На мою думку, біблійна школа має далекоглядну перспективу – молоді люди навчаються, отримують відповіді на свої запитання, а у майбутньому більше досліджуватимуть Біблію, яка є авторитетом для кожного християнина.

Ірина Щур,
Парма, Огайо

У Чорному морі є золото

Україна має у Чорному морі золото й інші мінерали, яких світ потребує, але українці чекають, щоб німці або англійці почали видобувати золото з моря. Але тоді буде запізно для України!

Щоб видобувати з Чорного моря золото, треба мати великий корабель з устаткуванням, здатним помпувати морську воду і електричним струмом виділяти золото та інші сполуки. Це золото можна також виділяти на берегах Чорного моря, а для того пустити далеко у море труби і помпувати морську воду у стави на суші. Україна має власне золото, лише потрібно їй ученої голови.

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Делавер

Сироти оселилися в монастирі

При монастирі сестер-василіянок відкритий будинок, де проживають діти з сімей, які позбавлені батьківських прав. Ми маємо Марічку, Василинку, Михайлика, Олежика та Дмитрика.

Ці діти прийшли до нас з Сколівського інтернату і мають багато шкідливих звичок, але радо приймають зауваження і хочуть стати кращими. Діти люблять співати, ходять на музичні лекції, цікавляться малюванням та вишиванням, грають у футбол.

Ми плянуємо зробити для них спортивну клясу для фізичного розвитку. Хочемо допомогти їм відчути родинне тепло, любов, радість життя. Будемо вдячні за допомогу у вихованні дітей.

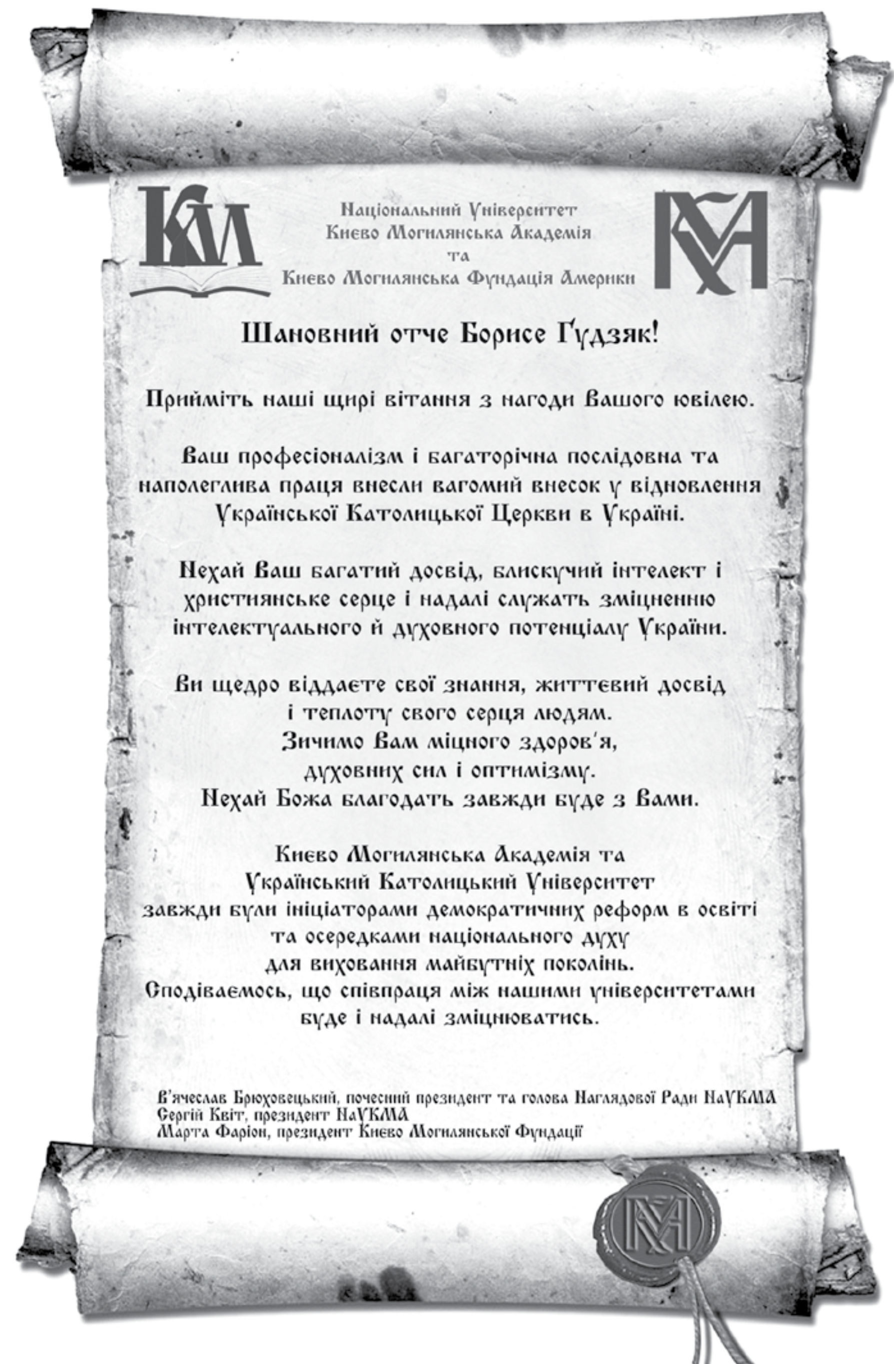
Наша адреса: Сестра Йоанна Виксюк, вул. Січових Стрільців, 87а, с. Верхнє Синьовидне, Сколівський район, Львівська область, 82613, Ukraine.

Йоанна Виксюк,
с. Верхнє Синьовидне,
Львівська область

Шановні дописувачі!

Порівняно невеликий обсяг тижневика і значне число пропонованих редакції матеріялів змушує звернутися до Вас з проханням надсилати до публікації тексти листів обсягом не більше, ніж 500 слів, тобто три-чотири сторінки машинопису, через два інтервали. Редакція залишає за собою право скорочувати довгі тексти і виправляти їх згідно з чинним правописом. Просимо утримуватися від відступів від обраної теми для опису сторонніх щодо неї питань.

Редакція

Національний Університет
Києво Могилянська Академія
та
Києво Могилянська Фундація Америки

Шановний отче Борисе Ґудзяк!

Прийміть наші щирі вітання з нагоди Вашого ювілею.

Ваш професіоналізм і багаторічна послідовна та наполеглива праця внесли вагомий внесок у відновлення Української Католицької Церкви в Україні.

Нехай Ваш багатий досвід, блискучий інтелект і християнське серце і надалі служать зміцненню інтелектуального й духовного потенціалу України.

Ви щедро віддаєте свої знання, життєвий досвід і теплоту свого серця людям.
Зичимо Вам міцного здоров'я,
духовних сил і оптимізму.
Нехай Божа благодать завжди буде з Вами.

Києво Могилянська Академія та
Український Католицький Університет
завжди були ініціаторами демократичних реформ в освіті
та осередками національного духу
для виховання майбутніх поколінь.
Сподіваємось, що співпраця між нашими університетами
буде і надалі зміцнюватись.

В'ячеслав Брюховецький, почесний президент та голова Наглядової Ради НаУКМА
Сергій Квіт, президент НаУКМА
Марта Фаріон, президент Києво Могилянської Фундації

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

34-та вчительська конференція відбулася на оселі СУМ

Учасники 34-ої Всеамериканської вчительської конференції шкіл українознавства в Америці.

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – 8-10 жовтня на оселі Спілки Української Молоді відбулася 34-та Всеамериканська вчительська конференція шкіл українознавства в Америці. У ній взяли участь 52 делеґати: управа шкільної ради, директори шкіл і вчителі.

8 жовтня на зустрічі директорів шкіл голова Шкільної ради д-р Євген Федоренко привітав присутніх і звітував про стан шкіл українознавства, які належать до Шкільної ради. Рівень навчання в школах зростає. Щонайменше 80 відс. вчителів походять з „четвертої хвилі" еміґрації. Вони вчать дітей читати, писати, говорити українською мовою, прищеплюють їм любов до України. Це було видно на кінцевих іспитах і випускних вечорах, де діти продемонстрували свої знання, свій талант і своє вміння.

До системи Шкільної ради належить 40 шкіл, понад 2,500 учнів. Багато директорів шкіл були „виплекані" Шкільною радою, перейшли курси підвищення кваліфікації вчителів, які проходять щоліта ось уже протягом 26 років на Союзівці. Але кожного року стає все менше можливости проводити такі семінари через брак фондів і спонзорів. Шкільна рада охоче зустріне всі пропозиції, щоб допомогти українському шкільництву в Америці. Доповідач відзначив, що у Сієтлі, Вашинґтон, відкрилася нова школа при громаді євангельских християн-п'ятдесятників, яка також долучилася до Шкільної ради, вживає її програми і підручники.

Є. Федоренко прочитав низку подяк, які надійшли з України. Зокрема за книжки, які Шкільна рада посилає на Україну з 1989 року і вже було вислала понад 650 тис. книжок. Прислав листа-подяку Харківський національний університет ім. Василя Каразіна за презентацію книжки Василя Барки „Жовтий князь", яку професори Є. Федоренко і Ася Ґумецька відредаґували і підготували до друку.

На конференції звітували директори шкіл Ольга Костів з Філядельфії, Петро Терещук з Трентону, Ню-Джерзі, Юрій Яськів з Клівленду, Огайо, Люба Маркевич з Чикаґо, Світлана Хмурковська з Йонкерсу, Ню-Йорк, Андрій Переклiта з Дітройту, Роман Гірняк з Савт-Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі, Володимир Боднар з Парми, Огайо, директор школи СУМ в Ню-Йорку Ірена Чулай, а Теодор Царик з Вашинґтону звітував за директора школи Ренату Гарматій.

Особливої уваги набула тема матуральних іспитів. Виникла дискусія, чи потрібно їх спрощувати? Учасники прийшли до висновку, що спрощувати не потрібно, але кожен вчитель має право подати свої пропозиції, побажання чи завваги. Досвідом поділився довголітній директор школи українознавства в Філядельфії, член управи Шкільної ради Стефан Патриляк. Цього року 135 учнів шкіл українознавства здавали матуру. Додаткова інформація буде друкуватися в журналі „Рідна школа".

9 жовтня Є. Федоренко офіційно відкрив 34-ту конференцію вчителів шкіл українознавства. Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять директорів шкіл,

(Закінчення на стор. 9)

У Палатайні відкрито нове приміщення філії кредитівки „Самопоміч"

ПАЛАТАЙН, Ілиной. – 24 жовтня відкрито нове приміщення філії Українсько-Американської Федеральної Кредитової Спілки „Самопоміч" у Палатайні, яке міститься в будинку Спілки Української Молоді ім. Дмитра Вітовського і Організації Оборони Чотирьох Свобод України (ООЧСУ).

Президент дирекції Михайло Кос і президент та виконавчий директор „Самопомочі" Богдан Ватраль перерізали стрічку і відкрили двері нового приміщення. Чин освячення провели настоятелі трьох парафій: о. Михайло Кузьма з церкви Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, протоієрей Віктор Полярний з церкви св. Андрія в Блумінґдейлі та о. Микола Федюк з парафії св. Юрія Переможця у Вілінґу.

Президент Б. Ватраль подякував отцям, згадуючи тісну співпрацю між українськими церквами і кредитівкою.

Голова Осередку СУМ ім. Д. Павлушкова Мирон Васюнець подякував „Самопомочі" за постійну допомогу осередкові, а голова Об'єднання жінок ООЧСУ ім. Олени Пчілки Оля Сорока висловила сподівання, що між касою і осередком надалі зростатиме співпраця. На кінець присутніх привітала керівник філії „Самопоміч" у Палатайні Оксана Добрянська.

У Палатайні 1961 року було створено Українську католицьку парафію Непорочного Зачаття, а невдовзі постав Осередок ООЧСУ і започатковано осередок СУМ. Філію каси „Самопоміч" засновано 1975 року. Першим її управителем був Федір Ступень.

СУМ провадить при Осередку Школу українознавства та школу українських танців ансамблю „Іскра". Тут також відбуваються різні заняття для молоді і української громади.

Дора Турула

Під час перерізування стрічки при вході до нового приміщення філії (зліва) Михайло Кос, Богдан Ватраль, о. Віктор Полярний, о. Михайло Кузьма й о. Микола Федюк.

34-та вчительська...

(Закінчення зі стор. 8)

які відійшли у вічність минулого року – о. д-ра Мирона Ткача і Оксани Бережницької з Бафало, Ню-Йорк, Лесі Козіцької з Сиракуз, Ню-Йорк.

Є. Федоренко зачитав привіти і листи-подяки, які надійшли до Шкільної ради.

Після вступної частини вчителі почали працю в комісіях, які очолили д-р Юрій Гаецький і О. Костів. В комісії старших кляс Ніна Сікора, вчителька української мови в Пармі, розповіла про методику свого навчання і запропонувала спростити матуральні іспити. Олена Галькович з Джерзі-Сіті, Ню-Джерзі, виступила проти спрощення матуральних іспитів. Виступили вчителі Валентина Каплун, професор Ю. Гаєцький, д-р Володимир Кривоніс, Наталя Боднар, д-р Ігор Мірчук.

В комісії молодших кляс поділилися думками про проблеми навчання, вдосконалення програм і підручників Галя Книш, Оля Михайлюк і Галя Пупін з Філядельфії, Оксана Петрина, Оксана Табачук і Люба Мельник з Випані, Ню-Джерзі.

Дані Стоділка і Оксана Жаботинська привезли з Канади документальний фільм „Скарби Галицького королівства", після перегляду якого Д. Стоділка відповідала на запитання вчителів про цей фільм. Пізніше відбувся перегляд художнього фільму за мотивами повісти Пантелеймона Куліша „Чорна Рада".

Третій, заключний день конференції проходив за „круглим столом". Є. Федоренко надав слово В. Боднарові, який говорив про інтенсивне використання комп'ютерів та інтернету у навчанні. Виступили А. Перекліта, С. Хмурковська, Ю. Гаєцький.

Є. Федоренко представив президента Координаційного комітету допомоги Україні Юрія Омельченка та Христину Васильків з університету в Ню-Йорку, які детальніше розповіли про ідею хартійних шкіл, які є безкоштовні для учнів, а фінансування ведеться на державному рівні.

Валентина Каплун,
вчителька Школи українознавства
ім. Лесі Українки,
Випані, Ню-Джерзі

З’їзд колишніх учнів Мітенвальдської гімназії відбувся на Союзівці

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Цьогорічний з’їзд колишніх учнів Мітенвальдської реальної гімназії відбувся на Союзівці 20-22 вересня. Разом було понад 40 учасників.

Союзівка нагадує краєвид навколо баварського Мітенвальду – містечка давніх виробників скрипок, а для мітенвальдців єднає красу гір з притишеною, призабутою тугою втрати дому, рідних, молодости. Але в тій сполуці перемагає почуття душевного спокою й фізичного відпочинку, яке тоді відчувалося після воєнної втоми й непевности, що принесе завтрашній день.

У Мітенвальді люди цього табору показали своє вміння організувати ефективну самоуправу, таборову інфраструктуру, переводити взірцево впорядковані й демократичні вибори, організувати освіту всіх рівнів, театральне, оперне, балетне й хорове мистецтво, церковне, спортове життя, видавництва, пресу й почати працю над енциклопедією українознавства.

Відкриття зустрічі відбулося неформально – при вині й сирі, що сприйнялося як особистий жест В’ячеслава і Рут Нікішів.

Наступного дня в „гуцульській” церкві Радослава Жука, „під горою”, була відслужена Літургія й Панахида по тих, що відійшли на вічну Ватру. Згадувалися імена Дарії Гасюк-Маркусь і Богдана Андрушкова, який зі своєю ґітарою був завжди душею зустрічей.

Після Літургії був показ документального фільму „Береза Картузька“ присутнього на зустрічі монреальського кінорежисера й постановника Юрія Лугового, з дружиною Зоряною і дочкою Адріяною. Була присутня Оксана Розумна – редактор англомовного сценарію цього фільму. Показом фільму було відзначено дві події в українській історії XX ст. – 80-ліття „пацифікації” української інтеліґенції і громадських діячів у Галичині, організованої польським урядом восени 1930 року, та заснування польським урядом концентраційного табору в Березі Картузькій.

На з’їзді відбулися збори учасників, метою яких був перегляд діяльности Комітету організаторів зустрічі за останній рік та обговорення пляну зустрічей на наступні роки.

До комітету входили Дарія Пушкар-Шуст – голова, Роман Канюка – фінансовий референт, Орест Гаврилюк – пресовий референт і редактор однохнівки, Любомир Гевко – хронолог і редактор співаника, Юрій Солтис – ведучий програми бенкету, Богдан Балабан – відповідальний за таблоу фотографій, Галина Савчак-Кутко – зв’язкова, Надія Острук-Лучанко – поштар, Ярко Козак і В’ячеслав Нікіш – члени.

Крім підготування цієї зустрічі, комітет виконав п’ять проєктів до її програми.

Адресар студентів Мітенвальдської гімназії зібрала й оформила Д. Пушкар-Шуст при технічній допомозі чоловіка Ігоря Шуста. В адресарі є подяка редакторки Р. Канюці й Михайлові Комановському.

Учасники зустрічі на Союзівці колишніх учнів Мітенвальдської реальної гімназії 20-22 вересня.

„Пам’ятник“ під редакцією Ореста Гаврилюка був виготовлений з нагоди з’їзду мітенвальдських учнів, який відбувся на Союзівці 28-30 вересня 2009 року. Це видання з статтями, споминами й дружніми присвятами, присвячене вчителям шкіл цього табору, появилося в 50 примірниках, але його вартість заслуговує того, щоб воно, як і адресар, були поширені і зберігалися в українських музеях і архівах діяспори, а може й України.

„Співаник“ є цікавим віддзеркаленням світогляду й побуту шкільної й пластової молоді табору, який склав і пізніше доповнив Л. Гевко. Ці пісні співано на зустрічах. Їх співали на „Ватрі” цьогорічної зустрічі. В пісеннику подано цікаву історію Мітенвальдської гімназії, яка сягає 1925 року. Цю школу організували на еміґрації й утримували Міністерство освіти Чехословаччини й українська еміґрантська спільнота. В 1945 року, з наближенням Червоної армії, школу перенесено до Німеччини, де вона поділилася на три групи. Одна група залишилася в Авґсбурґу, друга переїхала до Нового Ульму, а третя – до Фюсену. Остання в червні 1946 року перейшла з Фюсену до Мітенвальду.

Таку ж архівну й документальну вартість має виставка фотографій з життя табору, влаштована на з’їзді Богданом Балабаном. Це відображення динаміки й духовного багатства життя повоєнного табору.

На зборах було вирішено об’єднатися з сусідами Мітенвальду, колишніми учнями табору в Зальцбурґу, й наступну зустріч провести спільно з ними. Від Зальцбурзької групи на зборах був її новий голова – Любомир Лучанко, а Д. Пушкар-Шуст погодилася головувати в Мітенвальдській групі на наступний рік.

Ватра відбулася не при вогні, а в символічному колі учасників. Співали пісні з „Співаника“ Л. Гевка, включно з піснею „Сіріли у сумерку північні шатра”, яку вперше заспівав на пластовій міжкрайовій зустрічі в Мітенвальді 1947 року (в 35-річчя Пласту) відомий тоді співак-баритон Осип Стецура.

На бенкеті, яким провадив Ю. Солтис, а своїм співом чарував Б. Балабан, був єдиний ще живий учитель Мітенвальдської гімазії – проф. Роман Ракочий з дружиною Ярославою, дочкою й зятем, колишнім відомим гокеїстом, уродженцем Монреалю Михайлом (Майком) Крушельницьким.

Зустріч закінчилася 22 вересня спільним сніданком і груповими фотографіями. Несповна три дні були неповторною мандрівкою з друзями в минуле стежками спільних переживань, споминів та згадок про тих, що відійшли, а з ними пішла й частинка кожного з нас. З’їзд цей збагатив новими знайомствами й новими цікавими людьми, з якими хочеться знову зустрітися.

Ярослав Розумний

ПАМ’ЯТАЙМО ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

20 листопада: вшанування пам’яті жертв геноциду в Україні

НЮ-ЙОРК. – Щорічне всенародне вшанування пам’яті жертв Голодомору-геноциду в Україні у 1932-1933 роках відбуватиметься в суботу, 20 листопада, о 2-ій год. по полудні в Катедрі св. Патрика (51-ша вулиця і П’ята авеню) в Ню-Йорку.

Ми закликаємо нашу громаду, зокрема молодь, взяти участь у цих відзначеннях, а тим самим вшанувати мільйони невинних жертв, які загинули в результаті радянської політики примусової колективізації.

За детальнішими інформаціями просимо контактуватися з Крайовою канцелярією Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) електронною поштою ucca@ucca.org або телефонічно: (212) 228-6840.

УККА

Комуністична влада позбавляла волі голодуючих селян

Продовжуємо публікацію матеріялів з архіву Державного політичного управління СРСР (ДПУ) – попередника НКВД, які відкрила для публіки Служба безпеки України у 2009 році.

Намовляв селян не віддавати хліб державі

Коли на Донбасі тривала конфіскація хліба у селян, в селі Красний Кут, Донецька область, був заарештований за антирадянську діяльність Іван Павлів. За невиконання пляну хлібозаготівель він засуджений на 1 рік примусових робіт, але не скорився і намовляв селян не здавати хліб державі, бо вони й самі голодують. Звинувачення І. Павлова готували помічник уповноваженого ДПУ Жосан і начальник Краснолуцького міського відділення ДПУ Вейс. З ними погодився старший помічник прокурора Колодій. 5 квітня 1933 року І. Павлів засуджений на вісім років позбавлення волі. *(Справа 67588)*

„Весь хліб всеодно заберуть“

Іван Колиханов, писав у звинуваченні працівник опергрупи ДПУ Буртовенко, проліз у колгосп „Модельний цех“ в селі Ново-Сергіївка, Одеська область, щоб гальмувати виконання заходів, які проводили на селі партія і радянська влада з метою хлібозаготівлі.

Коли колгосп готувався до сівби і проводив переобмолот соломи в надії отримати трохи зерна, І. Колиханов сказав, що весь хліб всеодно заберуть на елеватор, а селяни, працюючи у багнюці, тільки собі шкодять.

Звинувачення затвердив 23 квітня 1933 року районний уповноважений ДПУ Чайков.

20 травня 1933 року І. Колиханов засуджений на п’ять років позбавлення волі. Подальша його доля невідома. *(Справа 75351)*

Намовляв селян проти віддання хліба

У листопаді 1932 року уповноважений ДПУ Прокопій Богданов довідався, що Федір Діброва з села Кисляківки, Одеська область, не дав свого коня для проведення сівби у колгоспі, а також систематично намовляв селян проти здавання хліба, сам теж ухилявся від виконання доведеного йому завдання. Коли ж у нього забирали просо, хотів з косою кинутися на членів бриґади, але міліціонер Іванов зупинив його.

8 січня 1933 року Ф. Діброва засуджений на 10 років позбавлення волі. *(Справа 75334)*

Трактористи вимагали харчів

Григорій Французов з Воскресенська, Одеська область, вже був засуджений до примусової праці у 1927 році за те, що купував худобу в селян і продавав на базарі м’ясо.

У 1931 році його вибрали заступником голови сільськогосподарської артілі, а в лютому 1932 року він з лайкою звернувся до голови Якова Трибухина, кажучи: „Ти вивіз хліб до міста, то тепер нагодуй людей!“ Трибухин зауважив, що не можна так говорити членові правління, але Г. Французов відповів йому: „Що з того, коли я теж голодний“.

У колгоспі він працював трактористом і намовляв інших трактористів вимагати харчів від правління. Разом з ним трактористи вимагали харчів від уповноваженого міської ради Кубарева і секретаря партійного осередку Молокова.

29 березня 1932 року в артілі пропало двоє коней і у садибі Г. Французова провели обшук. „М’яса в нього не виявилось, але було знайдено 2 пуди борошна“, – писав у звинуваченні помічник уповноваженого ДПУ Федоров. Звинувачення затвердили оперативний уповноважений Гітлер і начальник обласного відділу ДПУ Ленський.

5 травня 1932 року Г. Французов був засуджений на 1.5 року позбавлення волі у виправних таборах. *(Справа 75358)*

Розстріл за „неправильне“ зважування конфіскованого хліба

11 грудня 1932 року були арештовані Михайло Письменний, Федір Коваленко та Андрій Філоненко з села Білокуракине, Донецька область, які, приймаючи хліб від селян, неправильно зважували його, вказували надмірну вологість і засміченість, чим завдали шкоди державі. Такого висновку дійшли уповноважений ДПУ Колісниченко і районний уповноважений Феодосій Єременко.

23-24 грудня 1932 року Фа. Філоненко був засуджений до розстрілу, М. Письменний і Ф. Коваленко – на 10 років позбавлення волі в загальних місцях ув’язнення. *(Справа 67589)*

„Залишають нас голодними“

Уповноважений Секретно-політичного відділу ДПУ Логинов і уповноважений обласного відділу ДПУ Фомин не могли збагнути позицій арештованих ними в Молочанському районі Дніпропетровської области німців Івана Езау і Петра Еппа з села Розенорта. Не міг допомогти їм у начальник районного відділення ДПУ Чупров. З точки зору слідчих обидва німці займалися відвертою антирадянською аґітацією, намовляючи селян забезпечити себе хлібом, бо попереду – голодний рік. Такі розмови були несумісні з завданням партії та уряду узяти з села якомога більше хліба.

І. Езау стверджував, що доведені колгоспові завдання хлібозаготівель нереальні, набагато перевищують спроможності села, а вивезення в державні сховища посівного зерна означає кризу весняної сівби і наступний голод. Бриґадир П. Епп говорив до селян: „Увесь хліб вивозять, залишають нас голодними, і сіяти буде нічим“. Слідчих дратувало і минуле арештованих. Обидва мали до революції власні господарства з кіньми, коровами, необхідною технікою. П. Епп після того, як у нього усе забрали, став бриґадиром в колгоспі.

І. Езау раніше жив в Сибіру, але в 1911 році приїхав до сестри, яку більшовики теж „розкуркулили“. Добрі господарі розуміли, що без хліба голодне село помре.

Обидва вислані „до Північного краю“. *(Справи 75445 і 74446)*

Не даймо загасити Свічу пам’яті

27 листопада українська спільнота відзначатиме День пам’яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні, який був знаряддям тоталітарного радянського режиму для геноциду українського народу.

Незважаючи на довголітні намагання комуністичної влади дезінформувати світ та вбити в людській пам’яті жахливі спогади про Голодомор, правда про жорстокий злочин проти українського народу стала сьогодні надбанням світової громадськости.

Відкриті архівні документи, дослідження українських та закордонних учених, а також спогади очевидців стали підставою для прийняття Верховною Радою України 28 листопада 2006 року „Закону про Голодомор 1932-1933 років в Україні”, який стверджує, що Голодомор був геноцидом українського народу.

Незаперечні докази цього стали основою для визнання Голодомору геноцидом 14 державами світу та вшанування пам’яті жертв Голодомору в Європейському парляменті, Організації Об’єднаних Націй, ЮНЕСКО і Організації безпеки і співробітництва у Европі.

Великою зневагою до мільйонних жертв геноциду українського народу є політика нинішньої влади в Україні, яку продемонстрував на засіданні Парляментської Асамблеї Ради Европи Президент Віктор Янукович, заявивши всупереч українському Законові, що визнавати Голодомор як факт геноциду щодо того чи іншого народу є неправильно і несправедливо.

Про наміри повернути історію в зворотний бік також свідчать дії провладних сил, які хочуть замінити в законі твердження „геноцид” на „трагедія”.

У зв’язку з цим 19 червня Світовий Конґрес Українців (СКУ), продовжуючи свою багаторічну працю у відновленні історичної правди про Голодомор, розпочав Міжнародну акцію „Свічка моління”, яка проходить під гаслом „Не дамо згасити свічку пам’яті”. Її метою є гідно вшанувати в Україні і за її межами пам’ять мільйонів невинних жертв та привернути увагу світової громадськости до справжніх причин цієї трагічної сторінки нашого народу.

СКУ закликає всю українську спільноту приєднатися до цієї акції та 27 листопада, в День пам’яті жертв Голодомору, провести в усіх українських церквах Панахиди та закликати до вшанування пам’яті жертв Голодомору громади інших віровизнань; вивісити в своїх населених пунктах плякати з написом про Голодомор як геноцид українського народу, сприяти розміщенню на будівлях державних і українських установ та на власних будинках українських національних прапорів з чорною стрічкою.

Не даймо загасити Свічу пам’яті!

Закликаємо увечорі цього ж дня хвилиною мовчання та молитвою вшанувати пам’ять знищених українців, а також запалити свічку в кожній церкві, громадській домівці та у своєму помешканні.

У той же час українцям слід проводити просвітницьку діяльність на цю тему серед українського та місцевого населення, присвячувати цій тематиці різні заходи, що привертають увагу широких мас і засобів масової інформації.

Стефан Романів,
генеральний секретар СКУ,
голова Міжнародного
координаційного комітету
у справі Голодомору

Відбулося Козацьке свято в УАКЦентрі Ню-Джерзі

Левко Хмельковський

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – Чудове фолкльорне свято „Козацькому роду нема переводу" 23 жовтня привабило численну громаду до Українського Американського Культурного Центру Ню-Джерзі. Це було вже третє дійство, підготовлене за участи парафіян Української католицької церкви св. Івана Хрестителя у Випані, Ню-Джерзі. Раніше були представлені „Обжинки" та „Гуцульське весілля".

У залі переважали українські народні строї, у яких особливо зворушливий вигляд мали хлопчики та дівчатка. Кожен стіл був прикрашений маленькою освітленою українською хатою з солом'яним дахом, які виконали Марта і Борис Ковалі. Перед сценою було зображено українське село з хатою, соняшниками й квітами (художник Михайло Варшавський), вітряком (майстер Михайло Стефанишин), лавами на луці.

До селян доходив відгомін Запорізької Січі, про яку співав молоді „сліпий кобзар" (Михайло Стащишин), розповідали дітям знавці козацкого життя Володимир Ковбаснюк і Марко Держко.

Свято розпочала ведуча Зоряна Ковбаснюк, яка надала слово Лесі Раґо для розповіді про славну історію українського козацтва.

Особливу частину програми склали пісні Марусі Чурай, про яку розповіла Одарка (Оксана Майовська). В ролі Марусі Чурай – Марта Телепко. Сільське дозвілля тривало у музи-

(Закінчення на стор. 13)

Козаки вирушають у похід. Фото: Левко Хмельковський

Танцює ансамбль „Іскра" (хореограф Андрій Цибик).

Кличуть до бою литаври Богдана Савчука.

До селян прийшов з Запорізької Січі кобзар (Михайло Стащишин).

На Січі була школа.

Диригент жіночого хору, бандуристка Оксана Телепко.

Ведуча програми Зоряна Ковбаснюк.

Автор сценарію і постановник вистави Роксоляна Лещук.

Гопак у виконанні ансамблю „Іскра“ – показ бойового мистецтва козаків.

Відбулося...

(Закінчення зі стор. 12)

ці й піснях, але здалеку наростала небезпека. Про вороже вторгнення прийшли повідомити посланці з Січі (Ярко Куземчак і Б. Коваль). Чоловіки почали готувалися у похід. Про Запорізьку Січ мріяли також сироти (Андрійко Гавриш і Андрійко Куземчак), які теж пішли у Понизов’я разом з козаками.

Потім заля перетворился на Запорізьку Січ, де козаки готувалися до бойових походів. Була на Січі й школа, у якій М. Стащишин (тепер вже писар) вчив малих козачат грамоти і хорового співу.

Час перепочинку перервали литаври (Богдан Савчук), і козацтво на дворі вишикувалося на Козацьку раду на чолі з гетьманом Михайлом Козюпою. Усі запорізькі полки були представлені їхніми прапорами.

Настоятель Української католицької церкви св. Івана Хрестителя о. Роман Мірчук благословив козацтво на вірність Україні.

Запорізці рушили в похід. Доки у залі тривали танці як показ бойового мистецтва (ансамбль „Іскра“, хореограф Андрій Цибик), на сцені прямував морем козацький човен-чайка, яким козаки поспішали рятувати з неволі своїх побратимів. Сердечно зустрічали матері (Оля Марин, Слава Мулик) врятованих бранців.

„Люди! Українці! Не втрачайте віру, вірте в Бога! Вірте в Україну!“ – цими словами закінчила виставу О. Марин в ролі мами врятованого козака (Тарас Варашавський).

Організаторам свята вдалося передати велич і мудрість Запорізького козацтва. Вони нагадали усім, що запорізьке козацтво було високо організованим і дисциплінованим військом. На 60 відс. воно було письменне. Козаки першими в світі збудували підводні човни, створили перископи. І першими в світі козаки створили демократичну конституцію Пилипа Орлика.

Свято підготував комітет, у якому провідну ролю мали Роксоляна та Іван Лещуки (сценарій і постанова).

На закінчення свята настоятель парафії о. Р. Мірчук висловив свої надії на світле майбутнє України і Українського Американського Культурного Центру Ню-Джерзі.

Р. Лещук і З. Кобаснюк подякували найактивнішим учасникам програми – кобзареві і дириґентові чоловічого хору М. Стащишинові, бандуристці і дириґентові жіночого хору Оксані Телепко, керівникові танцювального ансамблю „Іскра“ А. Цибикові, Ірі Гавриш і З. Кобаснюк за створення дівочих танців, художникові М. Варшавському, майстрам декорацій М. Стефанишинові, Сергієві Парфенюкові, Христі Вох, Б. і М. Ковалям, Оксані Пилипів та іншим.

Відтак почалася вечеря, що перейшла у забаву. Втім, вареники та інші ласощі були на столах від самого початку вечора.

Оксана Бауер (зліва) і Софійка Держко частували гостей варениками.

Козацька чайка у гонитві за ворожою ґалерою.

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

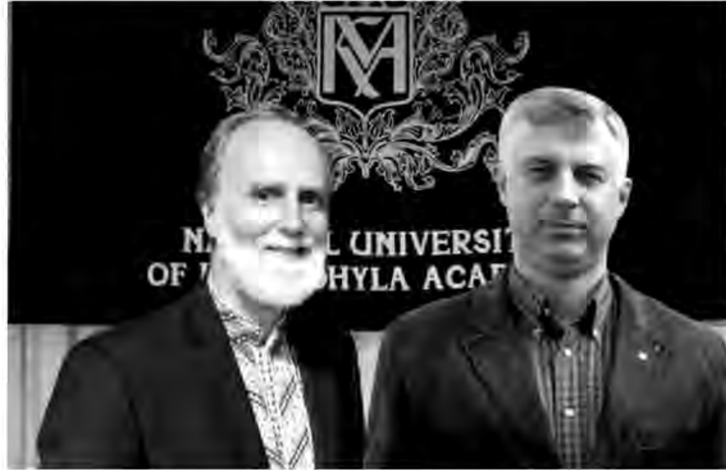
Нам приємно поділитись з Вами деякими досягненнями Національного Університету Києво Могилянська Академія та Києво Могилянської Фундації за останній рік. Досягнення Університету стали можливими завдяки довголітній підтримці донорів та приятелів. Дякуємо всім за фінансову та ідейну підтримку. Сподіваємось на вашу подальшу допомогу, щоб Академія і надалі була провідною силою демократичних реформ та гідно представляла Україну в світовій академічній спільноті.

Той хто сіє зерно - вирощує врожай, той хто вчить молодь - будує державу.

СУСПІЛЬНА ПОЗИЦІЯ

ЗАКОНОПРОЕКТ «ПРО МОВИ» – ЦЕ ПРОГОЛОШЕННЯ ВІЙНИ УКРАЇНЦЯМ

Вчена рада Національного Університету Києво Могилянської Академії виступила проти нового законопроекту про мови в Україні, який передбачає вибір мови навчання в навчальних закладах. Доктор юридичних наук Володимир Василенко та доктор філологічних наук Володимир Панченко написали чому цей законопроект становить загрозу не тільки рідній мові українців, а й цілісності Української держави. Інтерв'ю з Володимиром Панченком у газеті Україна молода www.umoloda.kiev.ua/number/1754/180/62096

Ректор УКУ о. Борис Ґудзяк та президент НаУКМА Сергій Квіт

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ ПІДТРИМАЛА УКУ

Президент Національного Університету Києво Могилянська Академія Сергій Квіт підтримав Український Католицький Університет після відвідин УКУ представниками СБУ. У своїй заяві 27 травня 2010 року він висловив солідарність ректору УКУ: "Спроба тиску представників СБУ на ректора УКУ о. Бориса Ґудзяка викликає обурення... Висловлюємо підтримку Українському Католицькому Університету, який є партнером Києво Могилянської Академії."

ПРО ЗАГРОЗУ САМОСТІЙНОСТІ УНІВЕРСИТЕТІВ

7 липня 2010 року Кабінет Міністрів України передав Національний університет «Києво Могилянська академія» та Національний університет «Острозька академія» – до сфери управління Міністерства освіти і науки України. Києво Могилянська Академія стоїть на засадах, що обмеження університетської автономії та академічного самоуправління в таких сферах як правила вступу, кадрова політика та навчальний процес є недоступимі.

ВИЗНАННЯ АКАДЕМІЇ

KYIVPOST

Відоме видання Kyivpost оцінює Академію, як один із найкращих університетів України. Особливість Могилянки журналісти вбачають у її багатогранності, адже впродовж навчання студенти НаУКМА мають змогу отримати додаткову освіту по свому вибору – прослухати сертифіковані програми. Журналісти Kyivpost зазначають, що «студенти навчаються в НаУКМА 4 роки, а переваги мають на все життя». www.kyivpost.com/news/business/bus_focus/detail/79082/#ixzz0xYK91oUh

КОМПАС-2010

За результатами всеукраїнського рейтингу «Компас-2010» www.yourcompass.org/ua На-УКМА посів 4 місце серед 234 університетів України, враховуючи різні категорії. Треба мати на увазі, що університети, які оцінюють, великі чисельно по студентах, викладачах, факультетах, території та мають повне державне фінансування.

РЕЙТИНГИ ВІД ПРАЦЕДАВЦІВ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ

За даними рейтингів українських видань НаУКМА посів 2 місце в рейтингу працедавців в Україні. Рейтинги проводяться спираючись на оцінку випускників вищих навчальних закладів потенційними роботодавцями. Журналісти провели оцінку випускників і за напрямами підготовки, де Могилянка посіла: 1 місце з гуманітарних спеціальностей та маркетингу, 2 місце за підготовкою фахівців з управління персоналом, економіки та реклами; 3 місце - з фінансів та юридичних спеціальностей; 4 місце - у сфері продажів; 5 місце - з інформаційних технологій.

ІНТЕРНЕТ ВИДАННЯ ФОКУС

За рейтингом незалежного інтернет видання Фокус http://focus.ua/charts завідувача кафедри політології НаУКМА Наталію Амельченко — визнано найкращим викладачем України.

ПЕРЕМОГИ МОГИЛЯНКИ

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Philip C. Jessup International Law Moot Court Competition

Команда факультету правничих наук НаУКМА здобула перемогу в національному раунді судових дебатів з публічного права ім. Ф. Джесапа і вчетверте представляла Україну на міжнародному етапі змагань у Вашинґтоні, США. Команда посіла 7 місце з-поміж 127 учасників змагань за письмову частину. За підрахунками організаторів дебатів (Міжнародної асоціації студентів міжнародного права), команда ввійшла до 20-ти найкращих учасників міжнародних змагань.

Media Law Moot Court Competition

Команда НаУКМА на змаганнях з медіа права «The Monroe E. Price International Media Law Moot Court Competition» вийшла у чвертьфінал міжнародних змагань та виборола спеціальну нагороду «Best spirit of the team award» і отримала приз від Oxford University Press.

Учасниці Philip C. Jessup International Law Moot Court Competition з членами управи US-Ukraine Foundation

БІЗНЕС ШКОЛА

Команда могилянців виборола третє місце у міжнародному бізнес-турнірі «Рубікон-2010» в Німеччині серед 25 команд з 19 країн світу.

ВИПУСКНИКИ НАУКМА

В НАУКМА організовано Асоціацію випускників, яка активно допомагає своїй Alma Mater. В рамках Шостої Благодійної кампанії випускників Могилянки зібрано кошти на підтримку проекту «Річна передплата на електронні ресурси». Детальніше на сайті http://alumni.ukma.kiev.ua/projects.html.

НОВИЙ АКАДЕМІЧНИЙ РІК

У вересні 2010 року Києво Могилянська Академія прийняла 1000 нових студентів на перший курс. Більше ніж половина студентів не киевляни, вони представляють всі регіони України. Багато молоді приїждже з східних областей, вони вивчають українську мову для того щоб вступити до Академії.

ЕЛЕКТРОННА ГАЗЕТА НОВИН

Києво Могилянська Фундація почала видавати Електронну Газету про новини та події Києво Могилянської Академії.
Всі номери Електронної Газети можна знайти на сайті Фундації www.kmfoundation.com. Якщо Ви хочете отримувати розсилку новин просимо зголоситися mail@kmfoundation.com

Новини Києво Могилянської Академії та Києво Могилянської Фундації можна прочитати в електронній газеті на сайті Фундації
www.kmfoundation.com

Підтримайте роботу Києво Могилянської Академії, виславши даток на адресу: Kyiv Mohyla Foundation of America, P.O.Box 46009, Chicago, IL 60646

Києво Могилянська Фундація Америки зареєстрована як благодійна організація під кодексом 501 (c)(3). Згідно законодавства Ваші датки та пожертви можна відтягнути від податків.
Phone: 773.685.1828, Fax: 773.794.1654, E-mail: mail@kmfoundation.com, Web-sait: www.kmfoundation.com

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

НАУКОВІ ДОСЯГНЕННЯ

ЗАСНУВАННЯ КАФЕДРИ З ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

НаУКМА став першим українським вищим навчальним закладом, який отримав грант для заснування кафедри з права Європейського Союзу ім. Жана Моне. За результатами щорічного конкурсу Програми Європейської Комісії, в якому взяли участь 555 університетів з різних країн світу, Могилянка стала кращою за українськими та європейськими рейтингами за якістю навчальних програм з європейських студій. Відтепер студенти Академії, а також держслужбовці, матимуть змогу прослухати навчальні курси з права ЄС англійською та українською мовами.

НОВІ МАГІСТЕРСЬКІ ПРОГРАМИ

Археологія

В Києво Могилянській Академії відкрилась нова магістерська програма «Археологія та Давня Історія України». Ця програма є єдиною в університетах України. Магістерська програма спрямована на підготовку фахівців з археології та первісної історії. Програма - результат тісної співпраці НаУКМА з Інститутом археології Національної Академії Наук України. Навчальний процес передбачає участь в археологічних експедиціях, у тому числі й міжнародних. Факультет при якому заснували магістерську програму створений у 2001 році. З питаннями звертатись shuval@ukma.kiev.ua

КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА БІЗНЕС ШКОЛА

Києво Могилянська Бізнес Школа заснована в 1999 році при Києво Могилянській Академії. КМБШ вже тричі перемагала у щорічному рейтингу журналу «Деловой» та отримувала звання бізнес-школи №1 в Україні. Школа працює за такими головними напрямками: Програма Президентська MBA, Програма Executive MBA, Програма Master of Arts in Management and Leadership, Програма Master in Banking and Finance MBF, Програма "Побудова системного бізнесу" для трансформаційних лідерів, Інтенсивні програми управлінського розвитку, Корпоративні програми, та Innovations. com.ua —онлайн проект для інноваційних менеджерів. Школа має 5-річну акредитацію CEEMAN (Central and East European Management Development Association). Програма Executive MBA передбачає тур для управлінців до Китаю, Індії та Малайзії. Програма Президентської MBA тур до Сполучених Штатів та Канади. Детальніше про Києво Могилянську Бізнес Школу можна дізнатись на www.kmbs.ua.

PhD ПРОГРАМИ

НаУКМА став єдиним українським університетом, який приєднався до проекту реформування докторської освіти в межах Болонського процесу. Докторські PhD програми НаУКМА це програми підготовки до наукового ступеню "доктора філософії" (PhD) у певній галузі знань.

Студенти археологічного факультету Києво Могилянської Академії разом з професором Леонідом Залізняком на розкопках

Менеджмент зв'язків з громадськістю

В Академії впроваджено першу в Україні магістерську програму з менеджменту організацій за програмою підготовки «Менеджмент зв'язків з громадськістю» (галузь, що загально відома як Public Relations). Магістерська програма побудована із врахуванням міжнародних стандартів. Всього в НаУКМА є 28 магістерських програм більш детальніше з ними можна ознайомитись на сайті www.ukma.kiev.ua/ua/mag/

PhD програми - "Масові комунікації", "Фінанси", "Управління в охороні здоров'я", "Філософія літератури", "Біологія та біорізноманіття", "Історія" та "Соціальна робота та соціальна політика". Детальніше на сайті www.gradschool.ukma.kiev.ua. В 2010 році PhD програма виграла грант на 3 роки від Європейського Союзу. PhD програма має підписані угоди про визнання дипломів Могилянки з Барселонським університетом, Університетом Західного Онтаріо та Маастріхтським університетом з Нідерландів.

БІБЛІОТЕКА НАУКМА

ПЕРШІ В УКРАЇНІ ЧЛЕНИ WORLD DIGITAL LIBRARY

Києво Могилянська Бібліотека стала першою серед інституцій України, що приєдналася до проекту World Digital Library. Угода про приєднання до WDL була підписана в травні, а в червні на зустрічі учасників проекту у Вашингтоні ще 3 бібліотеки України (Національна бібліотека України ім. Вернадського, Національна парламентська бібліотека України та Львівська національна бібліотека ім. Стефаника) висловили готовність стати учасниками проекту.

АРХІВИ ДЖЕЙМСА МЕЙСА

У вересні 2010 року в Києво Могилянській академії відбулося відкриття Меморіального Кабінету Джеймса Мейса. Розташовано фотографії, особисті речі та документальний архів, зібраний Мейсом за життя. Близько 2500 унікальних друкованих видань про Голодомор, тоталітаризм, праці з історії України та Росії, секретні матеріали радянських спецслужб стало відкритим для української академічної спільноти та громадськості завдяки дружині Мейса Наталії Дзюбенко-Мейс.

Книги про Голодомор видавництва Києво Могилянської Академії

АРХІВИ СБУ

В Академії пройшла презентація проекту «Розсекречені архіви: з фондів архівів Служби безпеки України». До Могилянки передали електронні копії розсекречених архівів спецслужб, які десятки років зберігалися під грифом «Цілком таємно». Електронний архів матеріалів СБУ доступний у бібліотеці Могилянки, і через відкритий електронний архів www.oa.elibukr. org/handle/1984/67

АМЕРИКАНСЬКА БІБЛІОТЕКА НАУКМА

У Києво-Могилянській Академії, відбулося відкриття оновленої Американської бібліотеки ім. Віктора Кигастого. Це знана й авторитетна публічна бібліотека з майже 10-тисячною колекцією наукової, довідкової, художньої літератури США. Крім друкованих видань, бібліотека пропонує користувачам колекцію мультимедіа, в т.ч. DVD-фільмів, доступ до різних Інтернет-сервісів, а також понад 50 тисяч назв електронних видань. Бібліотека також віртуально доступна через власну веб сторінку www.library.ukma.kiev.ua/amer

ЕЛЕКТРОННА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ "ELIBUKR"

Проект започатковано у 2009 році Києво Могилянською Фундацією за фінансової підтримки Регіональної Місії Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) в Україні, для створення системи доступу до електронної інформації та обміну між Україною та світовою академічною спільнотою, розвитку співпраці між університетами.

У вересні 2010 року Уряд України підтримав проект «Електронна бібліотека України» і прийняв рішення про перше часткове фінансування. З державного бюджету планується передплатити доступ для 85 найбільших університетів до світових наукових баз даних EBSCO, Oxford Reference Online, Britannica online. За перший рік роботи понад 195 тис. студентів та 9 тис. університетських працівників отримали доступ до 22 передплачених за проектом та 49 відкритих баз даних. Науковці України також отримали змогу самостійно архівувати власні публікації в добре організованих відкритих електронних архівах. Детальніше на сайті проекту www.elibukr.org

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

ВИЗНАННЯ МАГІСТЕРСЬКИХ ДИПЛОМІВ АКАДЕМІЇ

Президент НаУКМА Сергій Квіт разом із почесним президентом НаУКМА В'ячеславом Брюховецьким та керівником магістерської програми зі східноєвропейських студій Олександрою Гнатюк взяли участь у засіданні консорціуму українських університетів та Варшавського університету з розвитку східноєвропейських студій у Польщі. Києво Могилянська Академія домовилась з Варшавським університетом з розвитку східноєвропейських студій про отримання спільних магістерських дипломів (система double diploma degree).

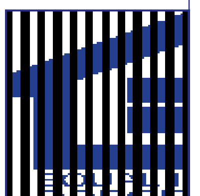
ВИЗНАННЯ PhD ДИПЛОМІВ АКАДЕМІЇ

Президент Академії Сергій Квіт разом з віце-президентом НаУКМА Володимиром Моренцем, директором kmbs Олександром Савруком та директором Докторської школи Михайлом Винницьким домовились про розширення співпраці з University of Western Ontario.

Докторанти НаУКМА одержуватимуть докторський диплом UWO разом з PhD дипломом НаУКМА, UWO надасть Академії доступ до електронних ресурсів своєї бібліотеки і будуть започатковані програми бакалаврських обмінів та літні школи.

Підтримайте роботу Києво Могилянської Академії, виславши даток на адресу: Kyiv Mohyla Foundation of America, P.O.Box 46009, Chicago, IL 60646

Києво Могилянська Фундація Америки зареєстрована як благодійна організація під кодексом 501 (c)(3). Згідно законодавства Ваші датки та пожертви можна відтягнути від податків.
Phone: 773.685.1828, Fax: 773.794.1654, E-mail: mail@kmfoundation.com, Web-sait: www.kmfoundation.com

Наукова конференція до 60-річчя Інституту дослідів Волині

ЛУЦЬК. – У Волинській духовній семінарії 21 жовтня відбулась науково-практична конференція до 60-річчя заснування Інституту дослідів Волині та Товариства „Волинь" у Вініпезі. Голова організаційного комітету конференції, ректор семінарії митрофорний протоєрей Ігор Швець у вступному слові зазначив, що інститут за свою 60-річну науково-видавничу діяльність залишив безцінні духовні скарби – документи, фотографії, історичні праці.

У 1950 році Інститут дослідів Волині і Товариство „Волинь" розпочали інтенсивний збір матеріялів, які було науково опрацьовано і опубліковано в збірниках „Волинь у боротьбі за волю України", а починаючи з 1953 року – в неперіодичному науково-популярному збірнику „Літопис Волині".

Управа інституту просила волинян у вільному світі розшукати копію чудотворного образу Божої Матері Почаївської для катедрального собору св. Трійці у Вініпеґу. 1 березня 1962 року було створено окремий комітет, який розпочав пошуки копії. Доповідач відзначив працю у цій площині Митрополита Іларіона, протоєрея Степана Ярмуся, професора Олександра Цинкаловського, письменника Уласа Самчука, Євгена Пастернака, Івана Хміля, Степана Килимника, Антоніни Горохович, Івана Левковича та інших.

Проректор з наукової роботи семінарії Василь Лозовицький виступив з доповіддю „Товариство дослідників Волині як попередник Інституту дослідів Волині та Товариства „Волинь" в Канаді".

Викладач семінарії протоєрей Микола Цап'юк мав доповідь „Видатні волиняни у духовному сані на сторінках науково-популярного збірника „Літопис Волині".

Активну учать в конференції взяли студенти семінарії. З доповіддю „Наукові дослідження історика-архівіста Володимира Рожка ,надруковані на сторінках „Літопису Волині", виступив студент Михайло Хімчак, співдоповідачем був Юрій Павлюк. Співдоповідь „Інститут дослідів Волині і Товариство „Волинь" та їх науково-видавнича діяльність в Канаді" мали Михайло та Федір Устимчуки.

Микола Гулак виступив з доповіддю „Отець доктор Степан Ярмусь – один з основоположників Інституту дослідів Волині".

За сприяння В. Рожка і Любови Василів-Базюк з Торонто вийшов друкований збірник цієї науково-практичної конференції, у якому розміщено й праці о. д-ра С. Ярмуся, о. Віталія Клоса, о. Степана Старевича, Л. Василів-Базюк (в співпраці з Ольгою Лопухович-Домарадзькою), В. Рожка, Алли Понагайби, Олександра Ткачука.

На завершення ректор І. Швець подякував усім науковцям, учасникам та гостям цього заходу. З концертом духовних піснеспівів виступили чоловічий та змішаний хори Волинської духовної семінарії.

Володимир Рожко

Гільча – село українців, чехів, поляків

Освячення пам'ятного знака.

ГІЛЬЧА, Рівненська область. – Хоч село Гільча заснували у 1874 році чехи, у ньому надалі мешкали представники багатьох національностей. А найбільше – чехи, українці та поляки.

Їхніми руками було збудовано церкву, водяного млина, корчму, поштову станцію, громадську світлицю тощо. Деякі з цих приміщень і досі служать сільським мешканцям.

У селі вирішили на місці колишнього цвинтаря встановити пам'ятний знак, на відкриття та освячення якого прибуло чимало люду з Чехії та Польщі.

Євген Цимбалюк

Місто над Стрипою святкує 750-річчя

БУЧАЧ, Тернопільська область. – Невеличке старе містечко Бучач заховалося між зеленими пагорбами Поділля. Містечко з багатовіковою історією, з своїми нерозкритими таємницями, з прекрасною архітектурою і неповторно-загадковою аврою. Саме таким Бучач назавжди залишається у спогадах його жителів та гостей.

Перша письмова згадка про місто датується 1260 роком. Проте, під час археологічних розкопок на горі Федір було знайдено знаряддя побуту часів трипільської культури, що свідчить про більш ранній вік містечка. Назва міста походить від старослов'янського слова „буча", значення якого – „вода напровесні, бистрина і глибінь". Це досить точно відображає навколишній ляндшафт.

З сивої давнини у містечку мінялися правителі. Спочатку Бучач належав литовським магнатам Бучацьким (гербу Абданк), які прославилися при захисті Галицької Русі і Поділля від кримських татар. Бучацькі правили містом до кінця XVI ст. Відтак – Ґольські, а з 1632 року – Потоцькі (гербу Пилява).

У 1515 році місто отримало Маґдебурзьке право. Ще одна історична подія – це Бучацький мирний договір між Туреччиною і Польщею, підписаний у 1672 році під „Золотою липою" (пам'яткою природи державного значення). За цим договором місто було поділене на дві частини – турецьку і польську. Кордоном була річка Стрипа. Такий розподіл тривав до 1683 року. Тоді поляки здобули перемогу під Хотином, і Бучач став польською територією.

З 1772 року Бучач відійшов до володінь Габсбурґів, австрійських правителів, а з 1867 року влада у місті стала австро-угорською.

У 1809-1815 роках Бучач належав Росії, а потім знову – Польщі.

Протягом червня 1919 ріку в Бучачі розміщувався уряд Західньо-Української Народної Республіки (ЗУНР). Тут президент ЗУНР Євген Петрушевич провів реорганізацію Державного секретаріяту. У липні того року Бучач окупували поляки. З серпня по вересень 1920 року в місті перебувала Червона армія, потім знову управляли містом поляки.

Під впливом різних правителів, стихійних явищ, війн, та й узагалі плину часу, змінювався вигляд міста, змінювалися його мешканці. Руйнувалися та відбудовувалися славні будівлі містечка, серед яких є 14 пам'яток архітектури державного значення.

Це славнозвісна Бучацька ратуша, оборонні замки (зараз руїни), церкви св. Миколая і св. Покрови, костел Успіння Богородиці, монастир Отців-Василіян. Усі ці споруди пережили часи великих руйнацій. Радянські правителі намагалися знищити церкви, релігійні надбання. Але вони вистояли. На кошти парафіян з допомогою української діяспори бучацькі храми відновлюються, ведеться реставрація ратуші.

Цього року Бучачеві виповнилося 750 років. Основні святкування були заплановані на другу неділю жовтня. Деякі культурно-освітні заходи уже відбулися. Одним з таких була святкова мандрівка „Бучач у вінку Тернопілля" в районному будинку культури.

Марія Вербицька

У числі газети #43 від 22 жовтня 2010 р. у „списку пожертв Фундації Українського Вільного Університету за 2009 р." помилково подано суму пожертви Миколи Бойчука - має бути $62,840.

Управа Фундації

СПОРТ

Футбол: „Чорноморська Січ" успішно продовжує змагання

„Чорноморська Січ" – „Ґоу Сакер СК" – 2:1
Ґолі здобули Петро Парадіс і Дмитро Терещук

„Чорноморська Січ" – „Джерзі Шор Бока" – 1:5
Єдиного ґоля для „Ч. Січі" здобув Д. Терещук

„Чорноморська Січ" – „Панамеріка Спортінґ" – 1:1
Ґоля для „Ч. Січі" здобув Анатолій Сен

Продовжується чемпіонат Центральної дивізії „Ґарден Стейт Сакер Ліґи Ню-Джерзі". Дружина копаного м'яча „Ч. Січі" провела дві гри на виїзді і одну у себе на площі „Біртемпфілд" в Юніоні, Ню-Джерзі.

Брак футбольних площ в Ню-Джерзі змушує ряд клюбів проводити змагання в середи, п'ятниці і суботи вечорами при електричному освітленні, яке не на усіх площах і стадіонах є досконалим. Доводиться дружинам звикати до нових, не завжди сприятливих обставин.

8 жовтня дружина „Ч. Січі" виїздила до Бриджвотеру, де зустріла місцевий клюб „Ґоу Сакер СК". Ще за кілька хвилин до кінця змагань вислід був нічийний – 1:1. На останню заміну до гри вийшов Дмитро Терещук, який не грав, бо лікує зламаний на нозі палець. Саме він здобув переможного ґоля для „Ч. Січі".

17 жовтня „січовики" приймали у себе на площі „Біртемпфілд" в Юніоні клюб „Джерзі Шор Бока". Цим разом, незважаючи на велике бажання вийти переможцями „січовики" зазнали поразки – 1:5. Єдиного, почесного, ґоля здобув цим разом з карного стрілу Д. Терещук. В цій зустрічі невдало грав напад дружини і його провідні снайпери.

23 жовтня на площі в Саміті „січовики" змагалися з клюбом „Панамеріка Спортінґ" і закінчили нічиєю – 1:1.

В складі „Ч. Січі" виступають: Олександер МакДоналд, Андрій Мандзій, Андрій Кудрик, Андрій Панас, Степан Колодій, Петро Касіяненко, Антін Данес, Марко Гординський, Микола Куцина, Данило Левицький, Д. Терещук, Анатолій Сен, Лесь Миськів, Роман Табачук, Петро Парадіс, Марко Витвицький.

Омелян Твардовський

Амазонія Европи – під загрозою

Велетенська вирва – „виразка на легенях" зеленого світу.

РІВНЕ. – Національний парк України „Прип'ять-Стоход", Білоруський державний ляндшафтний заказник „Простир" (обидва визнані Рамсарською конвенцією серед найбільших в Европі комплексів заплавних лугів і боліт та частиною єдиної европейської екологічної системи), заказники „Липин", „Озеро Тур", „Хмелівка", природна пам'ятка озеро „Святе", реліктові термокарстові Шацькі озера (мають статус Національного парку України – території, що особливо охороняється, республіканський „Прибузьке Полісся" (частка Малоритської водно-льодовикової рівнини), біологічний заказник „Лукове" – усе це Амазонія Европи, „легені" Старого Світу.

Краєвиди прадавніх дібров, заселені могутніми зубрами, повноводні річки та озера, соснові ліси дарують мешканцям Полісся свої природні багатства. Не одне покоління українців пронесло у своїх серцях спогади про незайману красу та загадковість свого рідного краю. Але нестримний поступ технічного проґресу дійшов і до цих місць.

Свідоме ставлення людей, що мешкають на цій території – поляків, українців та білорусів – змусило державницьких мужів створити тут комплекс природоохоронних зон. Але ходу часу не зупинити. Людей розділяють кордони, економічні проблеми, буденність життя.

В умовах світової фінансово-економічної кризи спритні ділки задля власного збагачення прагнуть використати максимум природних багатств, не зважають на шкоду, яку може заподіяти їхня діяльність на міжнародному перехресті екологічно важливих природоохоронних об'єктів, визнаних міжнародною спільнотою.

Так, наріжним каменем між Україною та Білоруссю став Хотиславський крейдовий кар'єр, що на теренах Білорусі. На території площею у 460 гектарів плянується видобувати пісок і крейду. Залишиться велетенська вирва глибиною у 40 метрів – „виразка на легенях" зеленого світу.

На думку вчених, така глибина видобутку корисних копалин пов'язана з необхідністю відбирання значних обсягів підземних вод. Це може призвести до значного погіршення водного режиму земель Волині, умов забезпечення водою сільських населених пунктів, лісових хвороб. Це є загрозою озерам Шацького національного природного парку України.

„Україна стурбована збільшенням антропогенного навантаження на довкілля і погіршенням його стану внаслідок скорочення обсягів фінансування програм відповідного спрямування, як на рівні держав, так і окремих підприємств, що розташовані та території суміжних країн, скороченням роботи міжнародних природоохоронних фондів", – заявляють українські урядовці. Але чи розуміють цю проблему в офіційних урядових кабінетах Білорусі? Чи пожертвують білоруси, заради тимчасового збагачення, неповторною природою нашого спільного Полісся? Напевно ніхто не знає.

Тарас Гаюн,
голова реґіонального Евроклюбу

Пустка на місці колишнього озера.

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Листопад 2010 року, ч. 123

Хто любить критику?

Всі свої прозові твори Іван Багряний, за винятком „Тигроловів“, написав за межами України, на еміґрації в Німеччині. Він почав писати „Тигролови“, ховаючись від німецького ґестапа в Галичині, ніби щоб довести другові Аркадієві Любченкові, що він може бути майстром в ділянці прозової творчости. Критики думають, що І. Багряний переключився на прозу тому, що нею міг змалювати ширші та повніші життєві картини.

Великий прозовий твір „Сад Гетсиманський“ І. Багряний видав українською мовою 1950 року, а пізніше – французькою мовою. Цей твір критики вважають найкращим його твором.

Кожний твір І. Багряного – це опис жахливої доби, що пережив сам автор в країні комунізму, в тюрмі, на засланні чи на „волі“ в Радянському Союзі. В „Саді Гетсиманському“ автор описує жахіття харківської тюрми, а про людину пише так: „Людина – це найвеличніша з усіх істот. Людина найнещасніша з усіх істот. Людина – найпідліша з усіх істот“.

Цей твір після проголошення незалежности України видано в Україні. Спершу в журналах „Дніпро“ та „Україна“, а пізніше – окремою книгою.

Про „Сад Гетсиманський“ писав мовознавець-критик Юрій Шерех з нагоди ювілею І. Багряного в статті „Людина великого „ні“ в журналі „Нові дні“, що виходив в Канаді (грудень, 1957 рік): „Я читаю раз і вдруге „Сад Гетсиманський“. На кожній сторінці я знаходжу фразу або деталь, що обурюють мене. Я кажу собі: тут автор недоглянув, тут потрібна рука редактора, це треба скреслити. Але я не можу відірватися від твору, я повертаюся до нього і знаю, що тут Багряний створив позитивну цінність, вищу від нормальної міри“.

Володимир Мартинець, журналіст і політичний діяч діяспори, писав: „Від часу „Землі“ В[асиля]. Стефаника і „Чотирьох шабель“ Юрія Яновського, ні один твір не зробив на мене такого сильного враження, як Багряного „Сад Гетсиманський“. Аж у цьому творі Багряний показав себе і переріс не тільки інших письменників на еміґрації, а переріс самого себе“.

Кожний автор цікавиться тим, як сприймають його твір читачі. Звичайно, не байдужі автори і до думок літературних критиків. І. Багряний деколи гостро реаґував на критичні завваги літературних критиків Василя Чапленка, Ю. Шереха, Юрія Дивнича та інших, а доброзичливо ставився до критичних завваг друзів та читачів. І. Багряного завжди турбували непорозуміння в українській громаді, в українських партіях діяспори та церквах.

І. Багряний часто зупиняв чи притримував багатьох своїх друзів від „бунту“, ширення непорозумінь та сварок в партії, яку він очолював, та в громадах. Як у кожній громаді чи українській партії діяспори, яких ми мали забагато, були „дисиденти“ чи особи, в яких текла кров Івана Сірка чи Нестора Махна, особи амбітні та самолюбні, готові зруйнувати все те, що збудовано копіткою працею інших, щоб довести свою „правоту“. Багато в Україні й тепер осіб, ніби й патріотів, але послідовників Н. Махна, який воював проти всіх, бо ніби лише він знав, що потрібно українському народові. Тому Україна й має тепер такого президента, бо багато відомих „патріотів“ закликали, щоб український народ в другій турі виборів президента голосував проти обох, а в першій турі були такі кандидати, що радили голосувати проти всіх.

Не раз І. Багряний звертався в листах до друзів з закликом бути справедливими, врівноваженими, тактовними, політично думаючими та державниками.

Нижче містимо лист І. Багряного до Івана Дубинця після отримання від нього книги „Горить Медвин“.

Олексій Коновал

„22 серпня 1952 року

Дорогий Друже Іване!*

Прочитав твій „Медвин“* й оце хочу написати свої враження, бодай стисло. Насамперед дякую за те, що ти надіслав мені цей твій труд з авторською присвятою. Назагал дуже добре. Недоліків не хочу перераховувати, бо недоліки завжди є й найлегше їх указувати, але найтяжче обминати. Якщо хочеш знати найпершу думку, що зродилася після перечитання, то це думка про те, що описане повстання в Медвині – це прекрасна тема для повісти або роману. На цьому тлі можна зробити добру річ, саме літературну, річ великого політичного звучання. Таку тему не можна (й гріх!) збути лише кількома рядками хоч би й такого талановитого нарису, як твій. Прочитавши річ, я маю до тебе жаль, як письменник, який би міг з цієї речі скористатись.

На жаль, ти найголовнішу частину свого нарису зкомкав, стиснув і виклав у кількох абзацах – це перебіг самого повстання, самої битви. Властне, ти чомусь злякався, щоб хтось не закинув „фантазії“, й тому саму битву обійшов. І на превеликий жаль, бій повстанців з більшовицькою кіннотою ніде не описаний. А тим часом ти мусів би прикласти енерґії й того хисту, який у тебе є й який ти саме в цій книжечці показав, й епізоди бою показати в максимальній повноті, принаймні хоч в такій мірі, щоб була витримана пропорція по відношенню до інших розділів брошури. Ти боявся, щоб не сказали, що то вигадка, бо ти сам не бачив того. А чому б і не бачив? Так само, як і всю решту написаного. Бо об'єктивно кажучи, все написане – або на підставі дитячих спостережень, або чутого, або логічного виведеного. Хто ж би міг поставити під сумнів, що автор – дитиною бувши, – не бачив епізодів бою? А як не бачив сам, то тоді ж, по-гарячому, чув від безпосередніх учасників.

Ось це моя, така серйозна заувага. Юрій Дивнич* наговорив тобі багато компліментів. Ти на багато компліментів вповні заслуговуєш з цими твоїми мемуарами. Я Юрка поважаю. Але я вважаю, що він утяв тобі одно маленьке свинство, а саме – ліпше би він, замість писати про те, що річ позбавлена таких хиб, як „літературщина й поетичні прикрашування“ (чи як там у нього сказано), допоміг тобі в вишліфуванні нарису саме в пляні вилучення тих поетично-пропаґандивних зворотів, які, на жаль, вкралися. Ці кілька місць ліричної патетики є в твоїм нарисі, і свинство полягає в тім, що Юрко їх благословив, обійшов. Від цього створюється враження трохи неповажне від його супровідної нотатки. Але, зрештою, все це є дрібниці. Побільше таких мемуарів!

Дуже добре, що ДОБРУС видає такі речі. Їх треба побільше, таких документальних речей. На підставі їх якийсь письменник колись зможе написати гідну епопею страждань нашого народу, розгорнуту й вичерпну.

Не гнівайся за мої зауваги. Роблю їх в найкращім товариськім намірі. Щиро тисну руку з щирим моїм признанням за доконалий труд. Зауваги всі „слухай, а свій розум май“. Бо, повторюю, легко про помилки калякати, а тяжче речі робити. Ажи так?

Вітаю. Сердечно тисну руку.

З пошаною –

твій **Іван Багряний**

П.С. *Написав і не знаю, чи посилати чи ні. Знаю, які всі письменники й взагалі мистці, люди „щепетильні“, недотроги, які вони вразливі на критичні зауваги. Але тішу себе думкою, що ти людина тверда й від критичних зауваг не розкиснеш, а навпаки. І тому – посилаю“.*

Примітки до листа І. Багряного:

*Д-р Іван Дубинець (Дубина) – друг Івана Багряного. Він зібрав свідчення та документи про Голодомор 1932-1933 років в Україні. Ці матеріяли стали основою другого тому книги про Голод „The Black Deeds of the Kremlin“, яку видали англійською мовою Демократичне об'єднання бувших репресованих українців совєтами (ДОБРУС) і Союз українців – жертв російсько-комуністичного терору (СУЖЕРО) 1950 року.

*Повна назва „Горить Медвин“ – історично-мемуарний нарис І. Дубинця, який видав книжечкою ДОБРУС 1952 року. Мова йде про повстання в серпні 1920 року в селі Медвин на Київщині, куди більшовики послали цілу дивізію, щоб придушити те повстання. Ця дивізія спалила в селі понад 600 дворів та церкву, вбила сотні осіб.

*Юрій Дивнич (Лавріненко) видатний український літературний критик і літературознавець, автор численних праць з історії української літератури, літературної критики, громадської думки, публіцистики та мемуаристики. Народився на Київщині. В Німеччині подружився з І. Багряним. Коли захворів І. Багряний, Ю. Дивнич став редактором „Українських вістей“. 1950 року прибув до США разом з багатьма українськими родинами з східних та центральних земель України й брав активну участь в творенні на американському континенті Української Революційно-Демократичної партії (УРДП), ДОБРУС, СУЖЕРО, Об'єднання демократичної української молоді (ОДУМ) та Товариства прихильників Української Народної Республіки (УНР). Він був автором великої праці-антології українських письменників „Розстріляне відродження“.

Про надсилання чеків з інших країн

Нагадуємо членам Фундації ім. Івана Багряного з США, Канади, Англії та Австралії, що річна вкладка для членів Фундації – 25 дол. США. Минулого місяця банк повідомив Фундацію, що за прислані приватні (особисті) чеки з інших країн за їх розмін треба платити.

За розмінування канадського чека беруть 15 дол., англійського чека – 30 дол., а европейських еврочеків взагалі не беруть, тому просимо членів з вищезгаданих країн, крім США, висилати членські внески чи пожертви на адресу Фундації банковим „мані-ордером“ в доларах США.

Щиро дякуємо за підтримку

Від часу появи попередньої сторінки Фундації прислали пожертви такі особи: 1,200 дол. – **Леонід Мостович** (з них 1,000 дол. на видавничу діяльність „Літературної України“); 400 дол. – **Іван Заковоротний** (з них 250 дол. для „Березіля“ та 150 дол. для „Бористена“); 150 дол. – **Мирослава Тимощук** в пам'ять її дорогого батька Сергія Маренка; по 100 дол. – **Мирослав Модрицький, Любомира Мичковська** та **Олександра Полець**; 60 дол. – **Оксана Маковець** для „Бористену“; 55 дол. – **Микола Скиба** (молодший); по 50 дол. – **Дмитро Мельник** для „Бористену“ та **Степан Городецький;** 25 дол. – **Юрко Мичковський** для сиріт України.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає і далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати пресовим органам України, які не бояться писати правду, сиротам, видавництвам та виданню книг на теми, що невідомі молодому поколінню України та пересилання книг, виданих діяспорою до бібліотек України.

Дописи і листи
до Фундації
ім. Івана Багряного,
членські внески і пожертви
просимо посилати
на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA.
Сторінку редагує
Олексій Коновал.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Виставка В. Монастирецького відкрилася в Чикаґо

ЧИКАҐО. – Цьогорічна виставка робіт Володимира Монастирецького „Портрет, краєвид, натюрморт" відкрилася в Українському Національному Музеї 5 листопада і діятиме впродовж місяця. Понад 30 років В. Монастирецький впевненим пензлем творить неповторний світ живопису, цікавий як для професіоналів і мистецтвознавців, так і для естетів і просто цінителів прекрасного. На полотнах українця, мандрівна натура якого закинула з поліського краю через Европу до Америки, стилістично збережено традиції українського малярства.

Вищу мистецьку освіту він здобув в Київському державному художньому інституті (сьогодні Національна академія мистецтв та архітектури), навчаючись в 1972-1978 роках. Він брав участь у різних мистецьких проєктах, персональні виставки в Україні, Польщі, Німеччині, Франції, багатьох містах Америки.

Вже через кілька років після приїзду до США у 1996 році він став членом Асоціяції художників-живописців Америки, а вигравши конкурс, за рекомендаціями американських колеґ, став дійсним членом Академії живопису і скульптури США. Його могутній темперамент талановитого живописця дозволив досягти комерційного успіху. Портрет, краєвид , натюрморт – жанри, якими митець володіє досконало. Про це розкажуть полотна на виставці.

Золоті хмари дерев щедро струшують жовте листя на етюдник В. Монастирецького, який портретує місто, а сюжети диктує доля. Його можна зустріти на вулицях „Українського села" з доробком мальованого ним літопису еміґрації. Магія його полотен збуджує уяву, підсвідомо перегукується з бажанням зупинити мить, і вмокнувши найбільший пензель у фарбу, перемалювати світ, додати імпресіоністичної настроєвости довкіллю. Його живопис чистий і світлий, як музика.

І все-таки, здається мені, що особлива перевага мистця там, де він творить портрети. Особлива увага в експозиції приділена портретам духовних осіб. Серед них – Патріярх Філарет з Української Православної Церкви Київського патріярхату, Патріярх Йосиф Сліпий з Української Греко-Католицької Церкви, Патріярх Київський і всієї України Мстислав Скрипник, митрополити Василь Липківський, Іоан Теодорович та інші.

Персональна виставка – це завжди подія і несподіванка, навіть тоді, коли художника знаєш багато років. Прагнення дбайливо оберегти і розвинути образотворче мистецтво на еміґрації стали поштовхом до відкриття власної мистецької студії В. Монастирецького, де його учні – українські діти.

А ще В. Монастирецький закоханий у музику, співає в церковному хорі та мішаному хорі „Сурма".

Спонзором проведення виставки став банк „MB Financial".

Марія Климчак

Володимир Монастирецький. „Патріярх Філарет".

„Осінь в Чикаґо".

„Домашній затишок".

„Перед танцем".

„Юні рибалки".

„Літній букет".

З глибоким смутком ділимося сумною вісткою, що 1 листопада 2010 р. на 97-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий тато і дзядзьо

СВ. П.

Мирослав Кушнір

нар. 30 червня 1913 р. в місті Копиченці, Тернопільська область, Україна.

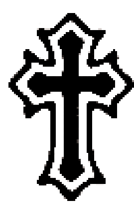
Залишив у глибокому смутку і жалю:

доньку – Роксоляну Луців з мужем Михайлом
внуків – Андрія Луціва з дружиною Дженіфер
– Дмитра Луціва
– Уляну Дубас з мужем Лукіяном
– та ближчу і дальшу родину в Америці і в Україні.

Панахида була відправлена 4 листопада 2010 р. о 7-ій год. веч. в похоронному заведенні Fletcher-Nasevich Funeral Home, Philadelphia, PA.

Похоронні відправи відбулися 5 листопада 2010 р. о 11-ій год. ранку в церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії в Melrose Park, PA, а відтак на цвинтарі св. Марії в Jenkintown, PA.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з приятелями та знайомими, що 1 листопада 2010 року відійшов у вічність на 84-му році життя найдорожчий МУЖ, ТАТО, ШВАҐЕР, ВУЙКО та СТРИЙКО

СВ. П.

БОГДАН ВОЙТОВИЧ

нар. 1 січня 1926 р. у селі Настасів, Тернопільська область, Україна.

Тихо спи, без турбот – тут є Бог, тут є Бог.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відслужив о. парох В. Савинський у п'ятницю, 5-го листопада 2010 р., у церкві свв. Петра і Павла в Куртис Бей, Мериленд.

У глибокому смутку залишаються:

дружина – Надія Белан Войтович
діти – Богдана Войтович Пужик з мужем Богданом і сином Александром
– Тарас Войтович з дружиною Мері Бет та сини Николя і Стефан
– Ліда Войтович Шлихтинґ із сином Михайлом Дикий
родини – Мацук, Гадзаман, Беркгаймер, Войтович, Тиндал і Панович та ближча і дальша родина в США, Канаді та Україні

Спочивай з Богом і Вічна Йому пам'ять!

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО в США і УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ СВІТОВЕ ОБ'ЄДНАННЯ

ділиться сумною вісткою, що 15 листопада 2010 відійшов у вічність довголітній співпрацівник та член управ

Василь Никифорук
3.XI.1918 – 15.IX.2010

Незабутнього співпрацівника патріярхального руху поручаємо Вашим молитвам. Вічна йому пам'ять!

Дочці п.Вірі Березовській та синові п.Романові Никифоруковi, близькій та дальшій родині складаємо глибокі співчуття.

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в неділю, 17 жовтня 2010 р. відійшов у Божу вічність наш дорогий батько, дідусь, брат і вуйко

СВ. П.

інж. МИРОН КРИЖАНІВСЬКИЙ

нар. 2 січня 1930 р. в Бучачі, Україна.

Панахида і приватний похорон відбулися в п'ятницю, 22 жовтня 2010 р. у похоронному заведенні E. J. Mandziuk Funeral Home, Sterling Hts. MI.

У глибокому смутку залишилися:

сини – Марко з дружиною Вікторією і внучка Даша
– Андрей
– Рамон з дружиною Нікол і внучки Гейлі і Ганна
сестра – Ольга Стояловський
племінник – Роман Стояловський
племінниця – Марія Данилюк з родиною
рідні в Україні.

В 40-ий день смерти

буде відправлена Служба Божа з Панахидою в Українській католицькій церкві св. Йосафата у Ворен, Миш. в п'ятницю, 26 листопада 2010 р. о год. 9-ій ранку.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що у четвер, 28 жовтня 2010 р. на 99-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча Мама

СВ. П.

ОЛЕНА ШИПРИКЕВИЧ

з дому Боднар

Похоронні відправи відбулися 2 листопада 2010 р. в церкві Царя Христа у Філядельфії, Па., а похорон на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У смутку залишилися:

діти: – Марта з чоловіком Романом Волчуком
– Петро з дружиноюІлоною
сестра – Олександра (Леся) Бучацька з родиною
сестрінки – Богдан Смольский з дружиною Оксаною
– Андрій Смольский з родиною
– Мирослав Смольский з родиною
племінник – Володимир Шиприкевич з родиною
сваха – Анастазія Сочинська з родиною.

Вічна Її пам'ять!

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

висловлює щире співчуття опечаленій

дружині ІРИНІ

в сороковий день відходу з життьового шляху МУЖА

д-ра МИРОСЛАВА ЗЄЛИКА

члена УВАН,
професора природничих наук
кількох університетів у різних країнах,
наукового дослідника у галузі мікробіології та цитології.

5-те листопада 2010 року

У глибокому смутку ділимось із членами
Українського Академічного і Професійного Товариства
ім. Міхновського (УАПТМ) та українською спільнотою
сумною вісткою, що 18 жовтня 2010 р.
в Беверлигілс (Мишиґен)
після довгої і важкої недуги відійшов у вічність

св. п.

інж. Василь Огар (Харів)

Покійний був співосновником і довголітнім активним членом керівних органів нашого товариства.

Засмученій Родині Покійного висловлюємо наші глибокі співчуття.

Вічна Йому Пам`ять!

Управа УАПТМ

Ділимося сумною вісткою,
що 28 серпня 2010 р., проживши 89 років,
упокоїлася у Бозі наша найдорожча
Мама, Бабця і Тета

св. п. ЯРОСЛАВА ПОПОВИЧ

нар. 23 липня 1921 р. в Станиславові, Україна.

Похорон відбувся 2 вересня 2010 р. в Українській католицькій церкві Богоявлення Господнього у St. Petersburg, FL.

Покійна похована на Українському цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

Служби Божі на 40-ий День

відбулися в Українських католицьких церквах:

Богоявлення Господнього в St. Petersburg, FL і
св. Івана Хрестителя у Whippany, NJ.

У глибокому смутку залишилися:

син – Анатоль з дружиною Іриною
син – Олександер з дружиною Мартою
внучки – Андрея Попович
– Христина Попович
племінники – Михайло Савчак з дружиною Енні
– Маркіян Купчинський

Вічна Її пам'ять!

Просимо складати пожертви на пресовий фонд журналу „Наше Життя".

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 30 жовтня 2010 р.
відійшла у вічність, проживши 82 роки,
наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

св. п.

ЮЛЯ МУЛИК

нар. 6 листопада 1927 р. в Польщі,
в селі Березка, повіт Лісько.

Залишені у глибокому смутку:

сини – ДМИТРО з дружиною МАРУСЕЮ
– МИХАЙЛО з дружиною МАРУСЕЮ
внуки – ПАВЛО і ЛІДА
– КАТЯ і МАРКО

та ближча і дальша родина в Америці, Україні та Польщі.

ПАНАХИДА була відправлена в четвер, 4 листопада 2010 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 5 листопада 2010 р. в церкві св. Юра в Ню-Йорку.

Покійна була похована на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Вічна Її Пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 23 жовтня 2010 р. на 76-му році життя, у Монтклер, Н. Дж. несподівано відійшла у вічність

св. п.

КАТЕРИНА ЗБОРОВСЬКА

нар. у Верхраті, Львівська обл., Україна. Дружина св. п. Теодора Зборовського (дорогого мужа, який відійшов у вічність 30 років тому).

Друга із чотирьох доньок Івана Смута та Марії Баран. Катерина закінчила студії в Польщі. Працювала в престижній бухгальтерській фірмі. Вийшла заміж за Теодора Зборовського і разом емігрували до США та поселилися у Виндзорі, Конн. Катерина і її родина були активними членами Української католицької церкви св. Михаїла. У 2001 р. після 20 років праці для Bank of America, Катерина відійшла на пенсію. Здійснила свої мрії і виховала своїх дітей на високо освічених українських патріотів.

Залишилися у глибокому смутку:

син – ОРЕСТ ЗБОРОВСЬКИЙ з дружиною ОЛЕЮ та сином МИКОЛОЮ
донька – ЛІДІЯ (ЛЕСЯ) ГОЛУБ з мужем ЮРІЄМ та дітьми АЛЕКСАНДРОЮ і МИХАЙЛОМ
три сестри з родинами в Торонто та Польщі,
племінники в Ошаві, Канада,
та багато рідних і друзів в Україні та інших країнах світу.

Похоронні відправи відбулися в суботу, 30 жовтня 2010 р., в Українській католицькій церкві св. Михаїла у Гартфорді, Конн. Тіло спочило на St. John's Cemetery, Glastonbury, CT.

Замість квітів родина просить складати пожертви на журнал „Наше Життя"- UNWLA, 203 Second Ave., New York, NY 10003, тел. 212-533-4646

• РОЗШУКИ •

Ганна Ілів шукає сім'ю Тетяни Варагаш, рідної сестри мами, які разом з чоловіком Семеном були членами УНСоюзу. У них в Америці 1950 р. народився син Тарас. Тривалий час сім'ї листувалися, але після смерти Тетяни зв'язок був втрачений. Адреса: село Дубаневичі, Городоцький р-н, Львівська обл., Україна. **Електронна пошта: tarasiliv@mail.ru. Мобільний тел.: (380) 929-0723.**

• НА ПРОДАЖ •

На продаж кондомініюм (55+) в українському селі у Центральному Ню-Джерзі. Спокійна секція. Загально 5 кімнат (2 спальні). Близько склепів і головних доріг. Тел.: 908 429-9213

Продається кондомініюм, разом з меблями, в українському селі ім. св. Андрія, у North Port, FL., 2 спальні, 2 лазнички. До спільного вжитку басейн. **Тел.: (941) 423-1300 або (440) 842-1993**

• РІЗНЕ •

Куплю ***картини*** *старих українських мистців до приватної колекції. Оплата готівкою. (Cash)*
Тел.: (312) 330-0956 Михайло

Редакція „Свободи" не відповідає за мову і зміст платних оголошень, які вміщуються в тижневику